

ΚΩΔΙΚΟΣ 5525

«ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑ ΟΤΑΝ ΕΧΟΥΜΕ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ»

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΤΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ "ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ"

www.alidromos.gr

e-mail: somkenaf@yahoo.gr

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2020

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 112

ΧΡΟΝΟΣ 20ος

ISSN 2654-072X

Η ΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤ ΔΕΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΝΤΟΠΟΡΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΕΤΕΡΟΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΑΛΥΨΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΠΟ ΑΣΚΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ» ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 1/6/2002

Η ΣΥΝ-ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΜΑΣ

Παρασκευή πρωί, 10 Γενάρη

«Συν» γιατί έγινε συγχρόνως με της Ναυτικής Ακαδημίας Ιονίου. Πέρσι είχαμε φιλοξενήσει αντιπροσωπεία των σπουδαστών στο χώρο που διοργανώσαμε την αντίστοιχη εκδήλωση μας, εφέτος ήταν η σειρά της Ακαδημίας να φιλοξενήσει «αντιπροσωπεία» του Συλλόγου μας. Γι' αυτή την φιλοξενία οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τόσο τον κ. Διοικητή της Ακαδημίας Αντιπλοίαρχο Λ.Σ. Αναστ. Σχοινά, τους επιτελείς του και το διδακτικό προσωπικό, (που συμπεριλαμβάνει και δύο συναδέλφους, μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, τον καπετάν Νίκο Αποστολάτο και τον καπετάν Σπύρο Λασκαράτο), όσο και τις σπουδάστριες και τους σπουδαστές, οι οποίοι με τις αντιδράσεις τους έδειξαν πως τους «άγγιξαν» όσα τους απεύθυνε ο πρόεδρος του Συλλόγου μας (και επί δώδεκα χρόνια καθηγητής της ΑΕΝ Ιονίου) καπετάν Τάσος Παγουλάτος και στις δύο παρεμβάσεις του.

Το διάχυτο ναυτικό κλίμα της εκδήλωσης, αποτέλεσε τον χώρο και της παρουσίας του «απερχόμενου» και του «ερχόμενου» διανθίστηκε και από το στιγμιότυπο της βράβευσης του αριστεύσαντος αποφοιτούντος σπουδαστή, από το Ίδρυμα «Γεωργίου & Μάρης Βεργωτή», δια του εκπροσώπου του, καπετάν Αγγελου Μπενετάντου, τέως Προέ-

δρου για εννέα χρόνια του Συλλόγου μας.

Μαζί με τις ευχές των παρευρεθέντων εκπροσώπων της Εκκλησίας και της Πολιτείας προς τους σπουδαστές για πετυχημένη σταδιοδρομία ενώνομε και τις δικές μας, υπενθυμίζοντας πως η πείρα μας είναι πάντα στη διάθεσή τους, αν νομίζουν πως μπορεί να τους βοηθήσει σε οτιδήποτε.

Το Δ.Σ.

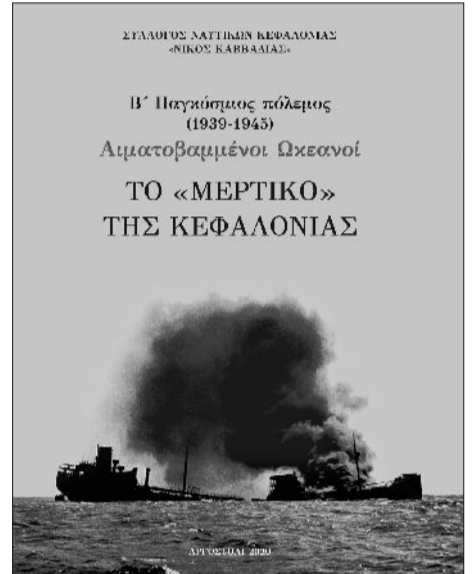
Δεν ξεχνάμε

Εκπληρώνοντας χρέος τιμής απέναντι στους Κεφαλονίτες συναδέλφους που θυσίασαν την ζωή τους κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, εν ώρα καθήκοντος, ο Σύλλογος μας προέβη, πρώτον στην έκδοση βιβλίου με τίτλο «Β' Παγκόσμιος Πόλεμος 1939-1945. Αιματοβαμμένοι Ωκεανοί. ΤΟ ΜΕΡΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ», και δεύτερον στις απαραίτητες ενέργειες για την κατασκευή ενός απλού μνημείου (με τα ονόματα των 108 αυτών συναδέλφων που μπορούσαμε να εντοπίσουμε), στην περιοχή της προβλήτας πρόσδεσης κρουαζεροπλοίων στο λιμάνι του Αργοστολίου (Αναμένουμε 1-2 ακόμη άδειες, από τις 5-6 που συνολικά «απαιτούνται»).

Το σύνολο της δαπάνης θα καταβληθεί εξ ολοκλήρου από τον Σύλλογό μας, με χρήματα προερχόμενα από χορηγούς, προς τους οποίους εκφράζουμε τις θερμές ευχαριστίες μας.

Είναι οι ακόλουθοι:

1. Ίδρυμα «Γεωργίου & Μάρης Βεργωτή».
2. «NEDA MARITIME AGENCY» της οικογένειας Λυκαρδοπούλου
3. «SEAMAR MANAGEMENT S.A.» του κ. Φώτη Ντουσούπουλου.
4. κ. Βασίλης Θεοχαράκης, επιχειρηματίας
5. Το δικηγορικό γραφείο της Αθήνας «ΛΑΛΛΗΣ-ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ-ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ»

Σύντομη παρουσίαση του βιβλίου από την κ. Ευρυδίκη Λειβαδά:

Ένα μεγάλο μπράβο στον Σύλλογο Ναυτικών Κεφαλονιάς «Νίκος Καββαδίας» και στο Δ.Σ. του που με την έκδοσή αυτή παραδίδουν στη σημερινή και στις μελλούμενες γενιές ένα πολύτιμο μέρος της ιστορίας του τόπου μας -μέσω προσώπων, πλοίων και γεγονότων- για τον μεγάλο πόλεμο στη θάλασσα, για την αξία της θυσίας και το δώρο της ειρήνης. Τα 108 πρόσωπα που αναγράφονται επώνυμα με κάθε λεπτομέρεια στις σελίδες που ακολουθούν δεν είναι τα μοναδικά. Είναι και κάποια άλλα, άγνωστα κι ανώνυμα, που χωρίς αυτά καμιά Ιστορία ποτέ δεν μπόρεσε να προχωρήσει. Στρέφοντας ευλαβικά ο Σύλλογος και τα μέλη του τη σκέψη τους προς όλους τους νεκρούς ναυτικούς Κεφαλονίτες των ζοφερών χρόνων του Β'ΠΠ που θυσίαστηκαν στον ιερό αγώνα για την περικρούρηση της παγκόσμιας τάξης και ασφάλειας, επιτελούν απαρύχρητο χρέος τιμής. Μπορεί τα σώματα αυτών που συνέβαλαν στην εδραίωση της ελευθερίας να χάθηκαν στα κύματα. Όμως οι ψυχές τους ας είναι αναπαυμένες κι ας αποτελέσει ετούτο το βιβλίο ακοίμητο καντήλι στο υγρό τους μνήμα.

Ευρυδίκη Λειβαδά

Έγινε η «πilotική δίκη» στο Σ.τ.Ε.

Έγινε λοιπόν κι η πολυαναμενόμενη «πilotική δίκη» στο Σ.τ.Ε. στις 10 του περασμένου Γενάρη, σχετικά με την τύχη των περικοπών των συντάξεών μας. Η απόφαση αναμένεται σε 3-4 μήνες, όπως διαβάσαμε και από εκεί και μετά η Κυβέρνηση θα την «μελετήσει», για να ιδεί πως θα μπορούσει να την εφαρμόσει, χωρίς να πέσουν έξω τα «δημοσιονομικά». Οι δικηγόροι των συνταξιούχων ισχυρίστηκαν πως τα διεκδικούμενα είναι κάπου μεταξύ 4-6 δις €, άρα δεν χάρηκε ο κόσμος να καταβληθούν εφ' άπαξ, άμεσα.

Το κράτος όμως, δια του ΕΦΚΑ, λέει πως τα διεκδικούμενα, αν το ΣτΕ δικαιώσει πλήρως τους συνταξιούχους, μπορεί και να φτάνουν τα 45 δις €, κάτι που όχι ο προϋπολογισμός δεν αντέχει, αλλά ούτε η εθνική οικονομία. Εμείς θα παραμείνουμε στην δική μας, την ναυτική «θέση», αφού όμως σημειώσουμε πως ο ισχυρισμός της πολιτείας για τα 45 δις € είναι άμεση ομολογία πως η καταλήστευση των συνταξιούχων είναι επιεικώς τεράστια. Και ακόμη ότι με δικούς της νόμους και ρυθμίσεις, εκατοντάδες χιλιάδες «πατριώτες» που αποδεδειγμένα «το φυσάνε το παραδάκι» δεν πληρώνουν φράγκο εκεί που οι υπόλοιποι «ξεζουμίζονται», με αποτέλεσμα να φέρουν την λεγόμενη κρίση και τις περικοπές.

Στα δικά μας τώρα: Κάπου εκεί γύρω στο 2011, το ΣτΕ ακύρωσε κάποιες περικοπές, με την δικαιολογία ότι υποβιβάζει την ζωή των συνταξιούχων κάτω από τα όρια της «αξιοπρεπούς διαβίωσης».

Από τότε οι συντάξεις μας έχουν υποστεί αρκετές μειώσεις, δηλαδή η τωρινή διαβίωσή μας είναι σκαλιά χαμηλότερα από την αξιοπρέπεια.

Αυτό, που είναι και το ηθικό κομμάτι της ιστορίας, το παίρνει κανείς υπ' όψιν; Ή μόνο το νομικό, το νομικίστικο μάλλον, όπως π.χ. το «δικαίωμα της ανάγκης», ψεύτικο φυσικά αφού η όποια ανάγκη δεν ήρθε μοιραία, την έφεραν όλοι οι «ικανοί», οι «επιστήμονες», οι «πατριώτες» που σαν τους κηφίνες ζουν και πλουτίζουν από τον κόπο των άλλων. (Οι νόμοι και τα λουκάνικα καλύτερα να μη ιδείς πως γίνονται, δεν είχε πει ολόκληρος Μπίσμαρκ;). Η δικαιοσύνη και η ανταποδοτικότητα τι ρόλλο παίζουν σε τούτη την κατ' επίφραση «ανεπτυγμένη», δημοκρατική πολιτεία; Εμείς οι ναυτικοί, που τουλάχιστον τις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες πρωτοστατήσαμε στην οικονομική (και όχι μόνο) ανόρθωση της χώρας, που πληρώναμε για τις συντάξεις μας ποσά πολλαπλάσια από όσα πλήρωναν τα διάφορα «χαϊδεμένα παιδιά» αλλά και τα κάθε «φυράματος» κηφηνάρια, (ακόμη και τώρα για τον ναυτικό εισπράττονται 2500€ μηνιαίως, για να του δοθούν τα μισά σαν σύνταξη, δεν θα σταματήσουμε να το «εκτοξεύουμε» στα διάφορα «μούτρα»), βρισκόμαστε μόνιμα στο τέλος της κάθε ουράς αναμονής, για οτιδήποτε.

Δεν υπάρχει κοινωνική τάξη που να μη «κουνάει το κεφάλι» από οίκτο για τους ναυτικούς, ιδίως τα τελευταία χρόνια με τις πειρατείες στην θάλασσα και τις ληστείες των κόπων μας στην στεριά. Εμείς δεν αποδεχόμαστε αυτόν τον οίκτο, δεν τον θέλουμε. Εμείς πρέπει να ψάχνουμε για ευκαιρίες να εκφράσουμε τα δικά μας συναισθήματα, αγανάκτηση και οργή για όλους αυτούς τους φιλοτομαράκηδες που συνετέλεσαν, με όποιο τρόπο, απ' όποιον χώρο-ακόμη και μέσα απ' τον δικό μας-να φέρουν τους ναυτικούς στην τωρινή οικονομική κατάσταση και να εξαφανίσουν ουσιαστικά το ναυτικό επάγγελμα, αυτό που επί χιλιετίες κράτησε όρθιο τον Ελληνισμό, ανόρθωσε την Ελλάδα και την στήριξε στις δύσκολες στιγμές της όσο καμιά άλλη κοινωνική τάξη.

Σύμφωνα με «μελέτη» της «Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής» (όχι «υπηρεσίας»,

ψοφάμε για γαλόνια, αλλά και για όσα οφέλη προσφέρει η διαφορά μεταξύ «υπηρεσία» και «αρχή», τίποτα δεν γίνεται τυχαία), η πληρωμή των συντάξεων είναι εξασφαλισμένη έως το 2070.

Σ' όλο αυτό το διάστημα που μεσολαβεί, στα 50 χρόνια, προβλέπεται πως η αναλογία εργαζόμενων προς συνταξιούχους θα είναι περίπου- δύο προς ένα. Έως πρόσφατα μας λέγανε πως αυτή η αναλογία θάηρε να είναι τέσσερα προς ένα. Τι άλλαξε; Φυσικά το ότι κόψανε τις συντάξεις στο μισό. Και για μεν τους υψηλοσυνταξιούχους, του Δημοσίου και ΔΕΚΟ, κυρίως, που δεν πλήρωναν και εισφορές ανάλογες με το παράλογο ύψος των αποδοχών τους, καλώς τις κόψανε. Με ποιο λογικό και ηθικό επιχείρημα όμως κόψανε και αυτών που πλήρωναν υπερβολικά μεγάλα ποσά σε σχέση με τους προηγούμενους ή με τον μέσο όρο;

Και φυσικά εννοούμε μέτρα τους ναυτικούς. Και για να αντέξει το συνταξιοδοτικό σύστημα, πρέπει να εξακολουθούν να υπάρχουν οι εν ενεργεία ναυτικοί που θα πληρώνουν (μαζί με τους εργαζόμενους βέβαια), τα διπλάσια από όσα θα πάρουν σαν συνταξιούχοι, ώστε να περισσεύουν και για τους άλλους. Αλλιώς πως θα αντέξει το σύστημα; (Αν δηλαδή υποθεθεί πως μπορούμε να προβλέψουμε οτιδήποτε ως το 2070, ενώ δεν μπορούμε για αύριο-μεθαύριο).

Εννοείται πως για εμάς το ερώτημα παραμένει: Γιατί συνδέονται οι σημερινοί εργαζόμενοι με τους σημερινούς συνταξιούχους; Οι σημερινοί εργαζόμενοι πληρώνουν για την δική του μελλοντική σύνταξη, όχι για τις συντάξεις των τωρινών συνταξιούχων. Αυτοί, εμείς, πληρώναμε, τότε, για τις τωρινές συντάξεις μας. Τι γίνανε αυτά που πληρώναμε; Ερώτημα που αφορά τουλάχιστον μια γενιά. Αφελές ερώτημα βέβαια. Και δεν είναι ανάγκη να δούμε την ταινία του κορεάτη Μπαγκ Τουν-Χο «Τα παράσιτα», που σάρωσε τα «Όσκαρ», για να καταλάβουμε. Αλλά οι υπαίτιοι κρύβονται πίσω από «επιστημονικές» μπαρούφες, σύμφωνες με τον νόμο όμως. Και δυστυχώς, απ' ότι φαίνεται, πείθουν.

Πειρατείες-ομηρίες (πάλι δυστυχώς)

Με τα συνεχώς αυξανόμενα κρούσματα στην περιοχή του κόλπου της Γουινέας, κυρίως στις ακτές της Νιγηρίας. Γύρω απ' τις οποίες έχει στηθεί ολόκληρη βιομηχανία. Με θύματα, όπως πάντα, τους ναυτικούς, κυρίως τους Έλληνες ναυτικούς. Γιατί τους Έλληνες; Γιατί η Ελληνική πολιτεία θεωρεί την Εμπορική ναυτιλία ένα πεδίο που δεν αξίζει να ασχοληθεί κανείς στα σοβάρια. Από συνάδελφο που βρισκόταν «δίπλα» στο επεισόδιο της απαγωγής του Έλληνα δόκιμου μηχανικού από το ELKA ARISTOTLE στις αρχές του περασμένου Νοέμβρη μαθαίνουμε πως υπάρχουν κάποια σημεία αυτών των επικίνδυνων περιοχών, που οι ναυτικοί αμείβονται extra, λόγω ιδιαίτερου ρίσκου, όταν ευρισκονται διέρχονται απ' αυτές. Όχι όλοι όμως.

Οι ξένοι, οι Φιλιππίνες, αλλ' όχι και οι Έλληνες. Γιατί οι κυβερνώντες αυτού του νησιώτικου κράτους έχουν συνειδητοποιήσει το τι έχουν να κερδίσουν απ' την ναυτιλία και ενδιαφέροντα για τους ναυτικούς τους. Εδώ στις περιπτώσεις πειρατειών-απαγωγής

Συνέχεια στην σελίδα 8

Επισκεφθείτε το site μας

www.alidromos.gr

Ευχαριστίες προς:

Α. την **κ. Καίτη Λειβαδά**, για το καινούργιο τεύχος του λογοτεχνικού περιοδικού της «ΝΕΑ ΑΡΙΑΔΗ», το 104ο πλέον, που λάβαμε (Οκτώβρης-Δεκέμβριος 2019). Κι επίσης για την «υπόδειξη» στη σελ. 22, για την αναφορά στα Χριστούγεννα των ναυτικών στη θάλασσα, της Ανδριώτισσας «συναδέλφου» κ. Παπιδά.

Έχουμε όμως μια διαφωνία στα όσα σωστά, κατά τα άλλα και γεμάτα συναίσθημα, γράφει: Δηλαδή σ' αυτό που «λένε» πως «...οι Έλληνες που διαπρέπουν στη θάλασσα, τα θαλασσώνουν στη στεριά...» Δεν είναι μομφή εναντίων των θαλασσινών, είναι έπαινος. Δεν εννοεί τους ίδιους, άλλοι οι θαλασσινοί, άλλοι οι στεριανοί. Εξ άλλου το ίδιο συμβαίνει και με τους μετανάστες. Αρκεί να δραστηριοποιηθείς εκτός Ελλάδας για να προκόψεις. Εντός Ελλάδας, άλλα «προσόντα» μετρούν, κυρίως, η αξία είναι αρκετά πίσω στον κατάλογο.

Πολλές σχετικές αναφορές σ' αυτό το θέμα έχουν γίνει, θα αρκεστούμε σε μια, ενός «ιερού τέρατος» της δημοσιογραφίας, του Παύλου Παλαιολόγου, με αφορμή ένα ναύγιο караβιού στον Ατλαντικό και τον χαμό 18 Ελλήνων ναυτικών, κάποιες δεκαετίες πριν: «... Από θαλασσινούς δρόμους ήρθε σε αρχαίους καιρούς ο πολιτισμός και ο πλούτος στη χώρα. Το συνάλλαγμα των ναυτικών, τόνωση των οικονομικών μας. Τελευταίοι των τελευταίων στη χερσαία δραστηριότητα.

Αφού μας λένε και υποανάπτυκτους. Υπερανάπτυκτοι όμως στις θαλάσσιες επιδόσεις. Τα πελαγώνουμε στη στεριά, κυριαρχούμε στη θάλασσα...».

Κι όσο για την συνέχεια, για όσα γράφει η κ. Παπιδά για τις γυναίκες των ναυτικών που κρατούσαν τα σπίτια τους και τις οικογένειες τους σαν να ήταν παρόντες και οι άντρες, στις ναυτικές περιοχές της χώρας ήταν/είναι παραπάνω από φανερό. Θα θέλαμε όμως να σταθούμε λίγο σε μια άλλη πτυχή του ίδιου θέματος. Στις «πονηρές» σκέψεις κάποιων και στην «πληρωμένη» απάντηση που δίνει ένας θρύλος* του χώρου, ο καπετάν (και παρεμπιπτόντως, όχι «καπετά» κ. Ρ. Τ-Β), Τζώρτζης Μαράτος.

Καταλήγοντας σε κείμενο του με τίτλο «Οι γυναίκες των ναυτικών» γράφει: «...Μέσα από τα γραφόμενα μου, δεν παρουσιάστηκε ούτε η μντάμ Μποβαρύ, ούτε η Άννα Καρένινα και φυσικά ούτε η Ωραία Ελένη. Επίσης δεν προέκυψε ούτε η Μαρία του γιατρού, ούτε η Ελένη που κάθεται πιο πάνω, ούτε μερικές άλλες που έπεσαν στην πλήρη μου κατά καιρούς... Μόνο μια μικρή αναφορά στις γυναίκες των ναυτικών που ήξερα, κι εγώ τουλάχιστον τις ονομάζω αγίες. Κάτι σαν μνημείο ηρώων, μια πλάκα με τα ονόματά

τους, για να βλέπουν τα παιδιά τους και να κμαρώνουνε».

* (Τζώρτζης Μαράτος: «Απαγορευτικό απόπλου», βιβλιοπωλείον της «ΕΣΤΙΑΣ», Ι.Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑ Α.Ε. ΑΘΗΝΑ 2003, με πρόλογο της κ. Ιωάννας Καρυσιάνη. Και σχόλιο του κ. Δημ. Κούρτοβικ, σ' ΤΑ ΝΕΑ «...Φλέβα χρυσού. Ο καπετάν Μαράτος αφηγείται από σοφή απόσταση, με κρουστή γλώσσα, υπόγειο σαρκασμό και κειμώδη αυτοειρωνεία...»

Β. Την **κ. Ευρυδίκη Λειβαδά-Ντούκα**, για την ευγενική προσφορά της, του λευκώματος «Με τ' άρμενα της θάλασσας στα ρόδα των ανέμων», μια συλλογή από χάρτες-λιμάνια-παράλια τοπία Κεφαλονιάς και Ιθάκης, καθώς και του ιστορικού μυθιστορήματος της «Στους θρόνους της Αποκάλυψης» με κεντρικό θέμα την ναυμαχία της Ναυπάκτου, στις 7 Οκτωβρίου του 1571. Δύο μοναδικά έργα, προϊόντα επίπονης πολύχρονης ερευνητικής προσπάθειας, επιμονής, μελέτης, γνώσεων, ταλέντου και αγάπης για την Κεφαλονιά, την οποία και «αναδεικνύουν», το μεν πρώτο αυτονόητα, το δε δεύτερο, επειδή αυτή η τόσο μεγάλης σπουδαιότητας ναυμαχία έγινε στην γειτονιά μας, επειδή συμμετείχαν σ' αυτή πολλοί Κεφαλονίτες, πληρώματα και ευγενείς, επειδή στο κόλπο της Σάμης συγκεντρώθηκαν τα χριστιανικά πλοία πριν και μετά την ναυμαχία, κι επειδή σε ανάμνηση της νίκης κτίστηκε εδώ στο Αργοστόλι η εκκλησία της Παναγίας της νίκης-Santa Maria de la Vittoria- εκεί που σήμερα είναι «Ο Αρχάγγελος», στο χώρο του οποίου υπάρχει σχετική αναμνηστική στήλη.

«**Με τ' άρμενα της θάλασσας στα ρόδα των ανέμων**». **Χάρτες-λιμάνια-παραθαλάσσια τοπία Κεφαλονιάς και Ιθάκης**.

Τμήμα χάρτη του 1685-86

Σ' άλλο σημείο της «ΘΑΛΑΣΣΑΣ» είχαμε αναφερθεί στην νοσταλγία που πλημμύρισε την αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Κουρκουμελάτων, κατά την κοπή της πίτας του «Συλλόγου Φίλων Ναυτικού Μουσείου Ιονίου», στην διάρκεια της παρουσίασης παλιών Κεφαλονίτικων τραγουδιών, από την χορωδία Λειβαθούς του μαέστρου Βασίλη Καλογηρά. Τραγουδία που θα ήρεπε να παρουσιάζονται σε οποιαδήποτε εκδήλωση καλείται η χορωδία.

Έτσι για να θυμόμαστε την Κεφαλονιά που χάθηκε. Θα προτείναμε όμως στον αγαπητό μαέστρο, να «μονιμοποιήσει» στο ρεπερτόριο του και την θαυμάσια «Πεσσαδιάνα», θυγατέρα της «μυοέμισσας» της περιοχής εκείνων των χρόνων, της Πεσσαδάς. Την παραθέτουμε, σαν ελάχιστη ανταπόδοση στον πολιτισμό εκείνης της εποχής, που τα «απόνερά» του κάπως τα προλάβουμε κι εμείς.

«Η ΠΕΣΣΑΔΙΑΝΑ»*

Ποίηση: Αριάδνη Κούπα
Μουσική: Χαρίλαος Χωραφάς

Γαλανά
μάτια αγγελικά
λάμπουνε γλυκά
σαν μεγάλα αστέρια

Στην αιθέρια
λευκή θωριά σου
λάμπουν τα μαλλιά σου
τα μεταξωτά

Γελαστά, κοραλλένια
τα δροσάτα σου χείλη
κι η λαλιά κρυσταλένια
αυγή του Απρίλη
γλυκιά μου ξανθή

Υψωμένο όλα χάρη
λυγερό κυπαρίσσι
κάποια μέρα θα σβύσει
η φθορά θα το πάρει
θε να μαραθεί

Βγαίνεις τώρα
αστέρι λαμπρό
μα εγώ προχωρώ
να δύσω είναι η ώρα

Ευτυχισμένος
για το χωρισμό σου
που τον μαρασμό σου
δεν θα τον ιδώ

* «Η ΠΕΣΣΑΔΙΑΝΑ» ήταν η Αγγελική Ιγγλέση, θυγατέρα του Μικελάκη Ιγγλέση.

Δ. Την Θιακιά φίλη του Συλλόγου μας και συνεργάτιδα της εφημερίδας μας, **κ. Ρίτα Τσιντίλη-Βλψμά**, για το βιβλίο της «Αγναντεύοντας», του οποίου το πρώτο μέρος αποτελείται από 15 ποιήματα της και το δεύτερο, τα «ΠΑΛΙΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ», δείγματα από αφιερώματα κατοίκων της Ιθάκης κυρίως, σε εκκλησίες του νησιού, κατά την περίοδο 1884-1950.

Μεγαλοβδομαδιάτικο

Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Μες σε παλάτια, που σα σπήλια αντίχαν απ' τις μουσικές
κι αστράβαν απ' τα μέταλλα και τα δεμένα φώτα,
στα μάγουλα μου, που κανείς δεν τα είδεν ήλιος,
οι μουσικές
γλίστρααν με λάγγεμα πολύ και τα δαγκώναν
σαν οχιές.
στην κρυσταλλένια μου φωνή θαμπή εγλιστρούσε νότα.

Στην τεσσεροβασιλεφτη Γιουδαία εγώ μουν η Πηγή:

του κόρφου μου τ' αμάραντα και μοσκοβόλα κίτρα.

Όσάν τη φλόγα του κορμιού μου άλλη δε γνώρισεν η Γη,

σαν της αγκάλης μου μεστή καμιά δεν ύπαρχε σιγή.

Ο έρωτας μου νικάγε τη Ρώμη τη νικήτρα...

Σκοτάδια είτανε μέσα μου, ξέρα μεγάλη κι αμμουδιά
και στα γλυκά τα χείλια μου πικρά πολύ τα γέλια.
Και μου τινάζαν άξαφνα τ' αγνώστου φόβοι την καρδιά
και μου κοβόταν η αναπνία μες σε φορέματα φαρδιά
απ' του Θριάμβου την κορφή μακριά βλεπα συντέλεια.

Δεν είταν άξαφνη αστραφιά. Τούτο συνέβη αργά
σιγά...

Ωραίος δεν είσουν, τίποτα δεν είχες πάνω σου άξο!

Κοίταγες χάμου τα χαλίκια, ως μίλαγες σιγά κι αργά.

Την τρίτ' ή τέταρτη φοράν άρχισε ο νους μου να ριγά

κι ως σήκωσες τα μάτια σου, δε βάστα να κοιτάξω.

Κ' ένιωσα ορμή ασυγκράτητη στα πόδια σου να κυλιστώ.

Είδα να σειείται μέσα μου ψυχή παρθένα ως τώρα.

Την εφτυχία τη γνώρισα στο δόσιμο χωρίς μιστό, τη λεφτεριά, στο σκλάβωμα σε κάποιο ιδανικό σωστό

και την υπέρτατ' ηδονή στον πόνο, άξια γνώρα.

Και στους φτωχούς μοιράζοντας τα υπάρχοντα μου (ασημικά, Διαμαντικά, μεταξωτά, μπαξέδες και παλάτια) τα βήματα σου ακλούθησα, που κι αν τα σβήρουμε ταχτικά

στον άμμ' ο αγέρας του βραδιού, σα φώτα μένανε γλυκά

για πάντα σ' άμμο και ψυχή και σ' ακοές και μάτια.

Πράγματα νέα δεν έλεγες κι ούτε, με λόγια νέα, παλιά.

Από πολλούς κι από καιρούς όλα είταν ειπωμένα. Μα κες τη δύναμη ν' ακούς των ουρανών τη σιγαλιά

κι όλα για σένα (κι άψυχα κι άνθρωποι) διάφανα γιαλιά

και διάφαν' η καρδιά του θεού για σένα και για μένα!

Κανείς (και πλήθη και σοφοί και μαθητάδες και γονιοί)

δεν ξάνοιγε το σπαραγμό στα θάματα σου πίσω κι αν πρόσμενες το λυτρωμό σου από την άδικη θανά,

Εγώ μονάχα το νιώσα, που είμουνα λάσπη και κοινή...

πόσο, Χριστέ σουν άνθρωπος! Κ' εγώ θα σ' αναστήσω!

Κώστας Βάρναλης
«ΤΟ ΦΩΣ ΠΟΥ ΚΑΙΕΙ»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ ΑΛΞ.	50 €
ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΣ ΔΙΟΝ.	8 €
ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ ΣΠΥΡΟΣ	8 €
ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΗΣ	100 €
ΟΡΚΟΥΛΑΣ ΓΕΩ.	8 €
ΟΡΚΟΥΛΑ ΜΑΛΒΙΝΑ	8 €
ΧΑΡΤΟΥΛΙΑΡΗΣ ΘΕΟΦ.	8 €
ΚΟΥΤΡΟΚΟΗ ΑΓΓΕΛ.	8 €
ΜΕΝΕΓΑΤΟΣ ΔΙΟΝ.	100 €
ΛΙΟΣΣΑΤΟΣ ΝΙΚ.	8 €
ΓΑΡΜΠΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	8 €
ΚΟΚΚΑΝΟΣ ΙΩΑΝ.	18 €
ΤΡΟΜΠΕΤΑΣ ΓΕΡ.	8 €
ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ ΑΝΑΣΤ.	8 €
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ ΣΠΥΡΟΣ Δ.	13 €
ΜΑΓΟΥΛΑΣ ΔΙΟΝ.	50 €
ΑΡΜΟΔΩΡΟΣ ΠΙΕΤΡΟΣ	8 €
ΚΟΚΚΟΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	13 €
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΒΑΛΕΡΥ	8 €
ΡΕΝΕΣΗ ΕΛΒΙΡΑ	8 €
ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΔΙΟΝ/ΑΛΞ	8 €
ΚΑΡΑΒΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	8 €

Ευχαριστούμε...

Ο ΑΝΙΧΝΕΥΤΗΣ

ΑΡΓΥΡΑ ΕΠΗ

1. Το να γίνεις πατέρας είναι εύκολο. Το να είσαι είναι δύσκολο.

2. Τα χρήματα δεν ωφέλησαν ούτε τον Κροίσο.

3. Η μόρφωση είναι ό,τι σου μένει, αφού ξεχάσεις όσα διδάχθηκες.

4. Ο λόγος μας δόθηκε για να κρυβόμαστε;

5. Ο θεός μας έκανε σκουλήκια. Ας γίνουμε τουλάχιστον στον πεταλούδες.

6. Χάσαμε τις πεποιθήσεις μας ας κρατήσουμε τις αυταπάτες μας.

7. Καμμένε, σκλάβο με θωρείς και παρθενιά γυρεύεις;

8. Η μόνη ντροπή είναι να μην έχεις διόλου ντροπή.

9. Μην καταριέσαι το σκοτάδι, άναψε ένα κερί.

10. Ό,τι γυαλίζει μη θαρρείς ότι είναι και χρυσάφι.

Ο Ανιχνευτής
(Αριστ. Γεωργάτος,
Φιλολόγος, συντ./χος
Λυκειάρχης)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥ

Πληροφορούμε τους συναδέλφους ότι στις 31/7/2018 έληξαν οι συμβάσεις των ιατρών Παθολόγων και Γενικής Ιατρικής, οι οποίοι συνταγογραφούν πλέον με την προβλεπόμενη αμοιβή (10 ευρώ σύμφωνα με πληροφορίες μας). Εναλλακτικά συνταγογράφηση γίνεται δωρεάν από το ΠΕΔΥ (πρώην ΙΚΑ) Λεωφ. Βεργωτή 61, (Απέναντι από τα γραφεία ΙΚΑ), Αγροτικά Ιατρεία, Κέντρα Υγείας και Νοσοκομείο. Τα ανωτέρω έως ότου οργανωθεί το σύστημα του Οικογενειακού Ιατρού. Κατά τα λοιπά το σύστημα περίθαλψης παραμένει ως έχει. Διαγνωστικά εργαστήρια, φυσικοθεραπείες, κ.λ.π. Επίσης, σας πληροφορούμε ότι στο ΦΕΚ αρ. 2315/ 19-6-2018 Τεύχος Β' κυκλοφόρησε η κοινή υπουργική απόφαση του Νέου «Ενιαίου Κανονισμού Παροχών Υγείας (ΕΚΠΥ) του Εθνικού Οργανισμού Παροχών Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ) ο οποίος τέθηκε (:) σε εφαρμογή από την 1η Οκτωβρίου 2018.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ 5525

Τριμηνιαίο έντυπο του
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
“ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ”

ISSN 2654-072X

Διεύθυνση
Αντ. Τρίτση 50, Αργοστόλι
(Απέναντι από ALHA BANK.
Παραπλεύρως Rock Cafe)
Τηλ. και fax: 2671 0 25656
e-mail: somkenaf@yahoo.gr
Kavadiasunion@hotmail.com

Αρ. Λογαριασμού του Συλλόγου:
ALPHA BANK
683-00-2002-006020
IBAN: GR86 0140 6830
6830 0200 2006 020

Συντακτική Επιτροπή:
Βαγ. Μαρκέτος (Σύμβουλος)
τηλ.: 2671028460,
Σπ. Τζάκης (Γραμματέας)
τηλ.: 6937359943
Διον. Μαρκέτος (Ταμίας)
τηλ.: 2671022915

Εκδότης:
Υπεύθυνος διά το νόμο
Αναστ. Παγουλάτος (Πρόεδρος)
τηλ: 6939376088

Διανέμεται σε συνδρομητές.
Ετήσια συνδρομή 12 €

Σελιδοποίηση & Εκτύπωση
Σταύρος Καρούσος
Πραξιτέλους 131, 185 32 Πειραιάς
Τηλ. 210 4102714 - 210 4114934

Κι ο κατάλογος μεγαλώνει...

Των συναδέλφων που στήριξαν τον Σύλλογο με συνέπεια, αλλά έφυγαν πρόσφατα για το τελευταίο τους, το χωρίς γυρισμό ταξίδι. Μαζί με τα συλλυπητήρια μας στις οικογένειές τους, τους αναφέρουμε, σαν μνημόσυνο:

- **Γιάννης Τζάκης**, απ' την Πεσσάδα
- **Μιχάλης Ποδηματάς**, απ' τα Ποριάρατα

- **Καπετάν Πέτρος Χατζηδάκης**. Ο Κρητικός συνάδελφος, φίλος των ναυτικών της Κεφαλονιάς απ' την θητεία του σαν καθηγητής στην Ναυτική μας Ακαδημία στο Αργοστόλι. Καπετάνιος στις εταιρείες Ωνάση και Βαρδινογιάννη, D.P.A. (Designated person ashore) στην Α.Ν.Ε.Κ. και ναυτοδόσκαλος σε μια ακόμη Ακαδημία, της Κρήτης, στα Χανιά, σίγουρα αποτελούν μια αξιοσημείωτη επαγγελματική διαδρομή.

- **Καπετάν Διονύσης Μαυρογιάννης**, απ' τα Σβορωνάτα. Παιδί κι αυτός του Βαλλιάνειου Γυμνασίου Κεραμιών, εκείνα τα ηρωικά πρώτα μεταπολεμικά χρόνια. Αξιόλογη η παρουσία του στα δρώμενα του Συλλόγου μας με συχνές συνεργασίες στην «ΘΑΛΑΣΣΑ» και την παρουσίαση του βιβλίου του «Αναμνήσεις ενός καπετάνιου, το 2014», στην «Κοργιαλένιο βιβλιοθήκη».

(Κάποιος «δαίμων» (του τυπογραφείου ίσως, άλλος;) εξαφάνισε όποιον αποχαιρετισμό μας για το αρκετά πρόσφατο τελευταίο του ταξίδι).

- Θα σταθούμε όμως ιδιαίτερα στον καπετάν **Διονύση Λυκιαρδόπουλο** απ' τις Κεραμιές, φίλο και συνεργάτη της εφημερίδας μας, απ' την έκδοση της, για να τιμήσουμε την μνήμη του ανασύροντας απ' το αρχείο μας το παρακάτω κείμενό του (Φύλλο Νο 10 του 2001), το οποίο αφιερώνουμε επίσης στη «μνήμη» της ναυτοσύνης των Ελλήνων που μας εγκαταλείπει.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΝΙΚΟΛΑΣ Δ.Λ.

Έχω να γράψω πολλά γι' αυτόν τον εξαίρετο άνθρωπο και επικειρηματία, στο βιβλίο μου, εδώ απλώς αναφέρω ένα από τα πολλά που έζησα από κοντά σαν Υποπλοίαρχος το 1959..

Μόλις είχα ξεμπαρκάρει από ένα Αμερικάνικο, όπου έκανα 9 μήνες σαν Υποπλοίαρχος, ήταν με την μεγάλη κρίση όταν είχαν δέσει όλα τα Ελληνικά πλοία λόγω ελλείψεως ναύλων. Όταν με φώναξαν στο Γραφείο του Λυκιαρδόπουλου πήγα αμέσως, «σε ζητάει ο Παππούς» μου είπε ο Διευθυντής του Γραφείου, «τι με θέλει;» ρώτησα περίεργος, «δεν μου είπε τίποτα», μου απάντησε, «με ρώτησε μόνο αν είσαι εδώ, να πας να τον δεις». Ανέβηκα επάνω όπου είχε το Γραφείο του ο Καπετάν Νικόλας, «που ήσουν;» με ρώτησε μόλις μπήκα, «είχα μαρκάρει μ' ένα Αμερικάνικο, τώρα με την κρίση, που μου βρήκαν οι αδερφοί Λυκούδη», «ωραία τώρα λύνουν τα Ελληνικά και θέλω να πας με το ΔΑΦΝΗ που είναι κολλημένο στην λάσπη δύο χρόνια και προσπαθεί ο Παύλος να το ξεκάτσει με δύο Ρυμουλκά τρεις μέρες τώρα και δεν μπορεί». «Το λοιπόν θα πας μέσα και θα το ξεκάτσεις», «μα Καπετά Νικόλα, θα πει ο Παύλος πώς ήρθα να του κάνω τον εξυπνόνε».

«Ναι, έχεις δίκιο, το λοιπόν ξέρεις τι θα κάνεις; θα πας να βρεις τον Μάτσα που έχουν τα ρυμουλκά, θα του πεις πως σ' έστειλα εγώ, να σου πει τι πρέπει να κάνεις για να ξεκολλήσει το καράβι χωρίς άλλη καθυστέρηση, και έλα πες μου τι σου είπε, πήγαινε τώρα αμέσως», «εντάξει καπετάν Νικόλα πάω και θα γυρίσω να σας πω τι μου είπε».

Πήγα στον Μάτσα, μόλις του είπα πως μ' έστειλε ο Καπετάν Νικόλας κάτι να σε ρωτήσω, «αμέσως» μου είπε, με μεγάλη προθυμία, «ότι θέλει ο κύριος

Λυκιαρδόπουλος είμαι στην διάθεσή του». «Έχουμε το ΔΑΦΝΗ στο Αργοστόλι που προσπαθούνε τρεις μέρες να το ξεκολλήσουν τα Ρυμουλκά του ΤΣΑΒΛΙΡΗ και δεν μπορούν, επειδή πάω μέσα Γραμματικός θέλει να μου πεις τι πρέπει να κάνω για να το ξεκάτσουμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα».

«Λοιπόν άκουσε Καπετά Διονύση, έχει στην πρύμνη ένα Βίντσι με δύο κεφαλάρια;» «ναι έχει», «θα δέσεις τη μια άκρη του σύρματος στο αριστερό κεφαλάρι και την άλλη άκρη θα την πάρεις σιγά σιγά να την περάσεις από την πλώρη και θα την φέρεις από δεξιά στο άλλο κεφαλάρι της πρύμνης, κανόνισε μόνο όταν φτάσεις στην πλώρη να ρίξεις μπόσικα για να περάσει το σύρμα κάτω από την καρένα του πλοίου, έτσι λοιπόν βιράροντας την μια άκρη μόνο, αφού δέσεις την άλλη άκρη, θα κανονίσεις να περάσει όλο το σύρμα από την καρένα του πλοίου, το κατάλαβες Καπετάν Διονύση;» «Ναι βέβαια!» «Έτσι θα σπάσετε τη βεντούζα που σίγουρα έχει το καράβι από κάτω, αυτό κάντο τρεις φορές, μετά περίμενε την παλίρροια και δώσε εντολή στα Ρυμουλκά να τραβήξουν, λάσκα σιγά σιγά τις καδένες των αγκυρών γιατί θα πάρει δρόμο το πλοίο και μη κοπανίσετε κανένα από τα άλλα δεμένα, εντάξει; και δώσε τα χαιρετίσματα μου στον κύριο Λυκιαρδόπουλο».

Έφυγα πολύ ευχαριστημένος απ' όλη τη συζήτηση, κάπου είχα διαβάσει κάτι τέτοιο αλλά στην πράξη δεν μου είχε δοθεί η ευκαιρία να το εφαρμόσω.

Πήγα στον Καπετάν Νικόλα και του είπα όλη την Ιστορία με το νι και με το σίγμα, «πολύ ωραία Διονύση», «πήγαινε τώρα μέσα και πες του Παύλου ότι την πατέντα αυτή σου την είπα εγώ για να μην λείπει ότι πήγες να του κάνεις τον έξυπνο».

Πήγα στο καράβι την άλλη μέρα το απόγευμα, χάρηκε ο Παύλος που με έστειλαν Υποπλοίαρχο, είχα κάνει μαζί του πάλι ως γραμματικός και Ανθυποπλοίαρχος. Μόλις του είπα τι μου είπε να κάνω ο Καπετάν Νικόλας, «άρχιζε αμέσως να μη κάτσεις ούτε για καφέ, κάνε ότι σου είπε αμέσως».

Είχε μέσα έναν πολύ καλό Λοστρόμο, τον Σπύρο Μουρελάτο, έτσι αφού περάσαμε το συρματοσχοίνο 3 φορές κάτω από την καρένα του «ΔΑΦΝΗ» τη νύκτα μόλις ανέβηκε η στάθμη στο maximum, το πλοίο επανέπλευσε χωρίς καμιά καθυστέρηση.

Κάναμε τρεις μέρες να φέρουμε το πλοίο στον Πειραιά, διότι η μηχανή δεν έδινε παραπάνω από 2,5 κόμβους την ώρα, η γυροσκοπική δεν δούλευε καθόλου ούτε το Ραντάρ, η μαγνητική είχε απομαγνητισθεί τελείως, το μόνο που δούλευε ήταν το τιμόνι και η μηχανή με λίγες στροφές.

Ο Καπετάν Παύλος, άρρωστος με πυρετό στο κρεβάτι, φέραμε το πλοίο στον Πειραιά εγώ και ένας Ανθυποπλοίαρχος (Νίκος Καντζίκης) παρατηρώντας τον ήλιο και τα άστρα, κρατώντας λίγο μακριά από τις ακτές να μη μας ρίξει κανένας καιρός έξω με τον λίγο δρόμο που είχαμε.

Στη δεξαμενή όταν μπήκαμε για επισκευή στον Πειραιά, ο αείμνηστος Καπετάν Νικόλας παρ' όλα τα 95 του χρόνια ανέβηκε τον γκάνγκουεη και ήρθε μέσα, να δει το καράβι.

Θέλω να επισημάνω με το παρόν, ότι παρ' όλα τα χρόνια του ο Παππούς ήξερε να δίνει λύσεις σε δύσκολες καταστάσεις και γενικά μπορούσε να έχει τον έλεγχο στην Εταιρία.

Κεραμιές 17/05/01
Διονύσης Λυκιαρδόπουλος

ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΠΑΤΩΜΑΤΟΣ

Μέσα στις Βεδικές σελίδες του Παμίρ, γεννήθηκε μια Θεότητα μυστήρια, που πετούσε με μαύρα φτερά στον αιθέρα του τίποτα. Τη λέγανε Αντίτι κι ήτανε «ο ουρανός και ο αέρας κι ήτανε ο πατέρας, η μάνα και το παιδί, ήτανε όλοι οι Θεοί μαζί χαρμνιασμένοι, κι ήτανε οι πέντε φυλές, κι ήτανε κείνος που γεννήθηκε και κείνος που θα γεννηθεί» άντε να βγάλεις άκρη τι ήτανε.

Ένας μυστήριος που καβάλησε αόρατος πάνω στις ράχες των «μεταναστευόντων Αρίων» και ήρθε εδώ πέρα; Κάτι άλλο που μ' όλα του τα μεγαλεία πέθανε και χάθηκε πριν φτάσει στην Ελλάδα; Η ο Αΐδωνεύς, ο Αΐδης πού 'γινε Άδης, μπήκε μέσα στα μυστήρια και κατάφερε να φάει το κάτω πάτωμα της Αυτοκρατορίας; Μυστήριο που δεν το βρήκαμε και δεν το ξέρουμε, όπως τα Ελευσίνια, πού 'ναι κι αυτά δικά του και της κυράς του της Περσεφόνης.

Το κοροϊδιλίκι των ανθρώπων πάνω στο οποίο βασίζεται κάθε θρησκεία, είναι πανομοιότυπο από την πρώτη μέρα μέχρι σήμερα.

Σε φωνάζει: - Άνθρωπε, σου λείπει, εσύ είσαι το κέντρο της γης, έτσι;

Και συ είσαι το κέντρο της γης. Μάλιστα. Από σένα ξεκινάει το βλέμμα και φτάνει μέχρι πάνω στ' αστέρια, η ακοή που πιάνει το τραγούδι των φύλλων, οι πόθοι, ο φόβος του αύριο, τα γενετήσια ένστικτα, η λαχτάρα να δημιουργήσεις, ο αγώνας να διατηρηθείς. Να θέλεις και να μη θέλεις, το πιστεύεις στο τέλος ότι εσύ είσαι το κέντρο της δημιουργίας.

- Ναι, ρε εγώ είμαι. Μάλιστα εγώ. Βεβαίως. Σου 'δωσε το χρυσό χάπι η θρησκεία, η όποια θρησκεία, και γελάει μέσα της και σου κάνει απ' όζω της: - Τα βλέπεις ρε μαγαζί; Και ζαφνικά, εκεί που είσαι κατευχαριστημένος γιατί γίνεσαι κέντρο, σου ρίχνει ένα φάσκελο: - Να κόπανε. Απορείς, το λοιπόν. "Παρακαλώ, πως φασκελώνετε ένα κέντρο της δημιουργίας; Να έχετε και ανατροφή". Η θρησκεία ξεκαρδίζεται αναϊδέστατα μέσα στο μούτρα σου. - Θα πεθάνεις, ρε κόπανε. Εδώ σου κόβονται τα ποδάρια, κιτρινίζεις. - Ορίστε; - Θα πεθάνεις, ρε. Κακιά η κουβέντα, να φας τη γλώσσα σου και κου-

νήσου από τη θέση σου, έλα όμως πού 'ναι κι αλήθεια.

- Μάλιστα, θα πεθάνεις, λείπει η θρησκεία και τα λουλούδια θ' ανθίζουν την άνοιξη και θα κυλάνε ασημόνερα τα ρυάκια και θα φοράνε τα κορίτσια λιλά φορέματα. Όλα θα 'ναι όμορφα, φωτεινές ρεκλάμες, αυτοκίνητα, πεταλούδες που χορεύουνε γύρω από το φως. Διάλος τον πατέρα του! Για σκέψου! Πάλι θα υπάρχουνε αυτά και συ τίποτα. Θα σ' έχουνε κώσει στη γη, στην αρχή θα 'ρχεται η στοργή να σ' ανάψει κανά καντήλι, μετά θα σε ξεχάσουνε και οι κοντινές σου στοργές, θ' αρχίσουνε να χαμογελάνε δειλά, για να το φτάσουνε αργότερα στο μπασαδούρικο χαχανητό.

Τώρα σε μαγκώσανε οι κρυάδες. - Ωχού! Ρε τι πάθαμε. Εδώ σε περιμένει η θρησκεία. Να σε ρίξει μέσα στη στέρνα με την απελπισία και τώρα σου δίνει το χέρι. - Έλα. - Τι; - Έλα ρε κορόιδο, δεν θα πεθάνεις, δεν σ' αφήνω εγώ. - Σοβαρά; - Δηλαδή στάσου. Να 'μαστε εξηγημένοι, θα πεθάνεις, αλλά που θα το πάω εγώ; Που θα το πάω, ντιχτιρνιτί; - Που; - Εις την ζωήν την αιώνιον.

Και σ' ανοίγει μια πόρτα και σε μπάζει ο Χριστιανός σ' ένα παράδεισο γαλαζοπεριβολάτο και ο Μουσουλμάνος σ' ένα παράδεισο μελοπιλαφότο και ο Ινδουιστής σε μια νιρβάνα της απόλυτης γαλήνης.

Εσένα δε σου πάει, κύριε, να καθείς και να γίνεις κόμμα και σύμφωνα με το νόμο της αφθαρσίας της ύλης, να γυρίσουνε τα υλικά σου στη γη, οπότε το δίνεις το ξερό σου. - Άμαν βγάλεμε, κι ότι θέλεις.

Σε κέρδισε η θρησκεία τώρα που 'σαι ζωντανός, γιατί πεθασμένο σ' έχει δια βίου. Κι από δω και πέρα, σε κουμαντάρει όπως τη συμφέρεται αυτήνη. Άμα είναι ζόρικο, δεν έχει μονάχα λουλουδοπεριβολά. Έχει και κλιβάνους. Σε κώνει μέσα και γκιουβετσίαζει. Και σε τρομάζει: Πρόσεχε τώρα που είσαι ζωντανός κι είναι καιρός να κάνεις κείνα που σου λέω εγώ, αλλιώς σε βλέπω με σκορδάκι στο φούρνο. Κι άμα σου βαστάει κάνε κι αλλιώς.

(Από την Ελληνική μυθολογία του Ν. Τσιφόρου).

Απ' την ποιητική συλλογή του αλησμόνητου φίλου Μάκη Τζιλιάνου
«ΑΛΛΟΙΩΣΧΗΜΑ 100 ΣΟΝΕΤΤΑ»

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΛΕΕΙ Ο ΟΜΗΡΟΣ

"Aeaeon Isle.

There, Lord, I ask you to remember me.
Do not abandon me, unwept, unburied;
Lest you provoke the anger of the gods."

ELPINOR

HOMER: "Odyssey" Book IA 40-47

(Στο νησί της Αιαίας

Εκεί Καπετάνιε, σου ζητώ να με θυμηθείς.
Μη με εγκαταλείψεις άκλαφτο και άθαφτο:
γιατί μπορεί να προκαλέσεις το θυμό των θεών.)

-Απόδοση Μ. Τζιλιάνας-

Για να το λείει ο Όμηρος, πρέπει αλήθεια νά 'ναι: Μέλι, τυρί, κριθάρι και το Πράμνιο το κρασί, σε μια προσκίρτηρη χαράς, τους ναυτικούς κρατάνε

δούλους και σαρκοδέσμους στο θεϊκό νησί!

Οι ρινοτρίχες άντρες πρατιγάρουν μ' ηδονή στους πυορρέοντες μαστούς προσφιλειών κοριτσιών, καθώς κρεββατοζύγιαζε μιας Κίρκης ταραχή του Οδυσσέα την εντρυφή, με λάβα γογγισμών.

Ερεθισμένη ανθρώπινα στη ζεύξη, μια θεά τον ποντοβάτη τον θνητό πολυκαιρίζει και της στρωμένης προσάραξη σα φυλακή κρατά.

VENUS

★ AUTORENT & MOTORENT
★ TOURIST OFFICE
★ EXCHANGE

e-mail: venuscar@acn.gr
info@venusrental.gr

TSILIMIDOS KOSTAS
KATELIOS, KEFALONIA Tel.: 26710.81650, 26710.27290

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΖΙΒΡΑΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ & ΑΝΔΡΙΚΑ ΤΣΑΝΤΕΣ "HUNTER"

ΠΛ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ Τηλ.: 2671 0 24975

Πυρολαβίδα ο έρωτας, σε γνώρα που βακκίζει: κι η αμυαλιά του Ελπίνωρα στο θάνατο οδηγεί κι άθαφτος μέχρι σήμερα ακόμα, μένει εκεί!...

Νέα Υόρκη, Τα Φώτα 2009

Σημείωση: Ο μέθυσος ναυτικός Ελπίνωρ σκοτώθηκε μεθυσμένος στην οροφή του σπιτιού του θεϊκού νησιού της Κίρκης και φεύγοντας οι σύντροφοι του τον άφησαν χωρίς ταφική τελετή και άλλα ελληνικά καθιερωμένα. /Πρατιγάρω = ελευθερο-επικοινωνώ /Προσφιλεία = αγαθή διάθεση, φιλική σχέση, φιλία, ευγένεια, εξοικείωση, ευμένεια. Ο Ελπίνωρας βρέθηκε μπροστά στον Οδυσσέα μόλις άρχισε να κατεβαίνει στον Άδη και να τον παρακαλεί να γυρίσει στην Αιαία να τον θάψει. Φεύγοντας τον είχε αφήσει ξέθαφτον. Στο Αμερικανικό περιοδικό NEW YORKER (12/1/2009), σε γράμμα σχετικό με ανάλυση μιας μύρας, αναφέρονται τα συστατικά του ποτού της Κίρκης, εκτός του Μώλυ, και προτείνεται: «I encourage, to explore another ancient recipe, recorded in Odyssey (Circe) mixed for them (seamen) cheese and barley and yellow-green honey in Pramnian wine This barley meal might have been fermented. It must not have out the crucial ingredient: Moly, which god Hermes supplied to Odysseus. Otherwise, this brew apparently has the power to turn men to pigs." DAVID ELMER Asst. Professor, Depment of Classics: Harvard University, Cambridge, Mas. USA. / * Όπως συμβαίνει όταν πηγαίνεις στην εκκλησία Αγίου Γερασίμου στο Χάρλεμ (105 δρόμους, στο Μανχάτταν) με το υπόγειο μετρό Ν.Υ. να συναντήσεις άλλους συμπατριώτες.

Αφοι Αντωνάτου

Κατάστημα τυροκομικών και άλλων παραδοσιακών προϊόντων από όλη την Ελλάδα

Σωκράτους 18 Αθήνα
τηλ.: 210-5231335

Για την επίλυση κάθε φορολογικού ή κληρονομικού σας προβλήματος

ΣΤΑΒΕΡΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Λιθοστρώτου 4 ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ
(26710) 25237, 69014, 6945 245167
e-mail: sunriseinn@otenet.gr

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Γράφει ο Ρήγας Καππάτος

Εδώ και λιγότερο από δύο χρόνια θεσμοθετήθηκε από το υπουργείο Εξωτερικών ο εορτασμός μνήμης παγκοσμιοποίησης της ελληνικής γλώσσας. Έτσι, την Κυριακή 9 Φεβρουαρίου με ξάφνιασε ευχάριστα όταν είδα στις ειδήσεις ανθρώπους από διαφορετικές ηπείρους, χώρες και γλώσσες να λένε κάτι στα Ελληνικά όταν ρωτήθηκαν! Προσωπικά, ζώντας έξω από την Ελλάδα, δεν το είχα αντιληφθεί ούτε γνωρίζω σε ποιον ανήκει η ιδέα ούτε και είχα υπόψη μου τον εορτασμό, εύγε σε αυτόν που τον επινόησε! Εκείνο που θα προσθέσω στην είδηση, κυρίως επειδή ζω σε μία αγγλόφωνη χώρα, τις ΗΠΑ, είναι η εκπληκτική εργασία του Θεσσαλονικιού Αριστείδη Κωνσταντινίδη.

Πρόκειται για το λεξικό Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ. Σε αυτό το λεξικό συγκεντρώνονται όλες οι λέξεις που δανειστική η αγγλική γλώσσα από την Ελληνική. Η αντιγραφή έγινε από το λεξικό LIDDELL-SCOTT, από τα πιο έγκριτα αν όχι το πιο έγκριτο του είδους. Η έκδοση έγινε στη Θεσσαλονίκη το 2001 και αποτελείται από 1712 σελίδες μεγάλου σχήματος (12Χ8) συν μία εκτενή κατατοπιστική Εισαγωγή και Πρόλογο 70 σελίδων. Στην Αθήνα, τότε, το πρακτόρευσε ο Καραδήμας, Ιπποκράτους μεταξὺ Ακαδημίας και Σόλωνος, από εκεί το αγόρασα. Ανάμεσα σε αναλύσεις και άλλες χρήσιμες πληροφορίες, ο Κωνσταντινίδης γράφει: «ο Ελληνισμός πρέπει να επενδύσει σε μακρόπνοια προγράμματα στα οποία έχει διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στον δυτικό κόσμο και στη διεθνή επιστημονική κοινότητα και αυτό είναι η Ελληνική γλώσσα».

Στην τελική ανάλυση των ελληνικών όρων που έχει δανειστεί η Αγγλική γλώσσα και υπάρχουν καταχωρημένοι στο λεξικό LIDDELL-SCOTT, σε σύνολο 337.000 λέξεων έχουμε: 195.000 ολόκληρες ελληνικές λέξεις και αποτελούν το 57,9% του συνόλου. Υπάρχουν επίσης 53.000 λέξεις που είναι μικτές, Ελληνικά-Λατινικά ή με άλλες ρίζες, και αντιστοιχούν στο 15,7%. Αυτό μου θύμισε η είδηση της 9ης Φεβρουαρίου στην τηλεόραση για την καθιέρωση Παγκόσμιας ημέρας ελληνικής γλώσσας, που διαρκεί ίσαμε και τις 15 Φεβρουαρίου, αν άκουσα σωστά. Ο εορτασμός αποτελεί μία νεοσύστατη δομή του υπουργείου Εξωτερικών που καθιερώθηκε το 2017. Ξανά συχαρητήρια στον Υπουργό και στον επινοητή της ιδέας.

Και ο Νίκος Καββαδίας

Η αναφορά στον επετειακό πια εορτασμό της Ελληνικής γλώσσας που έχει καθιερωθεί για τις 9 Φεβρουαρίου, μου θύμισε ότι μία μέρα μετά και σε άλλη χρονολογία πέθανε ο αλησμόνητος φίλος για μένα - και πάντα αγαπητός στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό για την ποίησή του, Νίκος Καββαδίας. Πέθανε στις 10 Φεβρουαρίου του 1975, ξέμπαρκος, στο σπίτι του, στην Αθήνα, οδός Δεινοκράτους 5 όπου έμενε με την αδελφή του Τζένια. Εν ολίγοις πέρασαν από τότε, σχεδόν ανεπαίσθητα, 45 χρόνια. Ο άλλος φίλος, από τη Νέα Υόρκη αυτός, ο Ικάριος γλύπτης Νικόλας Ίκαρης, προσφέρθηκε κι έκανε δωρεάν την προτομή του Καββαδία, την οποία μετέφερε 'τιμής ένεκεν' στην Ελλάδα η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ, στην Αθήνα και από εκεί στην Κεφαλλονιά. Τα έξοδα για τα υλικά κάλυψε ο σύλλογος Κεφαλλήνων Νέας Υόρκης Ο ΚΕΦΑΛΟΣ, επί προεδρίας Ευγένιου Ρουχωτά. Η ιδέα ανήκε στο Χιώτη γιατρό Νίκο Λιγνό (όλοι νικολήδες!) και στον γράφοντα.

Εκείνη την εποχή γινόταν εκσκαφή του λιμανιού του Αγίου Κήρυκος, στην Ικάρια. Ο Ίκαρης είδε μια μεγάλη πέτρα που είχαν βγάλει από το βυθό του λιμανιού κατά την εκσκαφή αφημένη στο μύλο. Σε αυτή, ο αείμνηστος Νίκος, είδε πως ήταν η κατάλληλη βάση για να στήσει επάνω την προτομή.

Μίλησε με τον καπετάνιο του πλοίου της γραμμής και, χωρίς καμία αντίρρησης αυτός, είπε στο λοστρόμο, τη σήκωσε με τη μπίγα, την απόθεσε στην πλήρη

και στον Πειραιά έγινε το ίδιο με το πλοίο της γραμμής για την Κεφαλλονιά. Έτσι έγινε και ο Ίκαρης έσμιξε το Ικάριο με το Ιόνιο Πέλαγος!

Αυτά στη μνήμη όλων των γνωστών και φίλων -όλοι εκλιπόντες- χάρη στην ιδέα του Υπουργού για την θεσμοθέτηση Παγκόσμια ημέρα Ελληνικής γλώσσας, μια γλώσσα που από αυτή δανειστήκαν όλες οι άλλες ευρωπαϊκές με πρώτη, σχεδόν εξ ολοκλήρου από αυτή την σημερινή παγκόσμια Αγγλική, κάτι όπως η Αττική κοινή σε άλλους καιρούς περασμένους.

Το ποίημα που ακολουθεί το έγγραφο για τα τριάντα χρόνια από το θάνατο του Καββαδία, όπως λέει και ο τίτλος. Αλλά επειδή η ποίηση δεν είναι αναλώσιμο είδος, ακόμα και στην καταναλωτική κοινωνία, το ξαναδημοσιεύω εδώ στη μνήμη του για τα 45 τώρα χρόνια από το θάνατό του.

Μπροστά στην προτομή του Καββαδία στο Αργοστόλι τριάντα χρόνια (σαράντα πέντε τώρα!) από το θάνατό του

Στη Φωφώ Χιωτέλλη και στον Θανάση Καραβία

Ανάπλωρα ηγαίναμε κείνα τα χρόνια Κόλια:

άλλα καράβια, άλλες πορείες, άλλες θάλασσες.

Τώρα, στις παραλίες του Αργοστολίου τούτη την άκρη, φουνταρισμένοι γερενέ μένεις δεμένος, φίλε και τριάντα χρόνια στη σειρά το πέλαγο αγναντεύεις, λες βάρδια αιώνια ανάλαβες σε τούτη εδώ την κόχη-

στην Άσσο, μίλια πάρα κεί, έχει φουντάρει ο Σπύρος, με όσα κλειδιά του μένανε και δανεικά από πάνω.

Έτσι, λοιπόν, τώρα κι εγώ σαν έρχομαι απ' τα ξένα,

ξέρω πως είσαι πάντα εδώ κι έρχομαι και σε βλέπω, κι αναθυμάμαι τα παλιά και τα ταξίδια εκείνα

που τέλειωσαν και για τους δυο εδώ και χρόνια, Κόλια.

Αλλά κι όταν δεν είμ' εδώ να 'ρθω στο ομοιωμά σου,

σε φέρνω πάντοτε στο νου απ' τη δική μου άκρη,

σαν έρθει καταχειμώνα κι αδειάζει η παραλία και πέφτουν κρύα και παγωνιά και σε λούζει το κύμα

με τους αφρούς του, απαλά, σα να σε λούζουν Μούσες.

Αφιέρωση. Φωφώ Χιωτέλλη και Αθανάσιος Καραβίας. Αδελφία και φίλοι του Καββαδία που γνώρισαν από εκείνον. Η Φωφώ ήταν παντρεμένη με τον επίσης βιβλιοεκδότη Γιάννη Χιωτέλλη και ο αδελφός της, Αθανάσιος Καραβίας, ήταν βιβλιοεκδότης και λόγιος, απόφοιτος της Νομικής και το βιβλιοπωλείο του, Ακαδημίας και Ιπποκράτους, ήταν εντευκτήριο της ανώτερης διανοήσης του καιρού του: Σικελιανός, Σεφέρης, Βουτυράς, Καββαδίας, κ.ο.κ., σίχναζαν εκεί. Γνώριζε την ελληνική γλώσσα και την ετοιμολογία της από την Ιλιάδα ίσαμε τη δημοτική μας λαλιά.

1. Ανάπλωρα: αντίθετα.
2. Φουνταρισμένος: αγκυροβολημένος.
3. Καπεταν-Σπύρος Βανδώρος. Πλοίαρχος του ΚΟΡΙΝΘΙΑ και του ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ των πάλαι ποτέ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΓΡΑΜΩΝ του Παναγή Γιαννουλάτου, που για χρόνια είχε μαζί του ως ασυρματιστή τον Κόλια. Ήταν και οι δύο από την Άσσο όπως και ο εφοπλιστής.
4. Δέσιμο-ρεμετζάρισμα του πλοίου, κυρίως όταν παροπλίζεται, με τις δύο άγκυρες ριγμένες και δύο παλαμάρια (κοινιά) που ξεκινάνε από την πλήρη, δεξιά κι αριστερά, και καταλήγουν στην πρύμη και με τη θηλειά περασμένες στις μπίνες (δέστρες) στο μόλο.
5. Κλειδιά. Τρόπος μέτρησης της καθένας της άγκυρας, η οποία δεν μετρίεται με οργιές ή μέτρα αλλά με "κλειδιά".
6. Κόλια. Με αυτό το υποκοριστικό τον καλούσαμε οι στενοί του φίλοι.

Κορωνοϊός, SARS-COV-2

που προκαλεί την λοίμωξη covid-19, έτσι για να ξέρουμε την ταυτότητα αυτού του επικίνδυνου εκθροού.

«Πανδημία» χαρακτηρίστηκε. Κάποιοι προσπαθούν να εμφανίσουν σαν «παράδοξο» ότι κάθε 100 χρόνια «συμβαίνει» μια πανδημία, το 1920 η Ισπανική γρίπη, το 1820 (1817-1824) η χολέρα στην ΝΑ Ασία, το 1720 η πανούκλα (η επιλεγόμενη «της Μασσαλίας»). Είναι μάλλον απίθανο να ζούμε το 2120, να ιδούμε αν θα συνεχιστεί αυτό το «παράδοξο». Μόνο πως υπήρξαν χειρότερες πανδημίες απ' αυτές, που συνέβησαν σε διαφορετικές δεκαετίες απ' τις (...20). Μας αρέσει όμως η συνωμοσιολογία, τα εξωγήινα, οι υπερπεραν(θεν) επεμβάσεις.

Το τι έγινε όμως στο παρελθόν μικρή πρακτική σημασία έχει. Άλλες εποχές, άλλα μέσα, άλλος τρόπος ζωής. Τώρα τι γίνεται. Η Κίνα και τα άμεσα σκληρά μέτρα φαίνεται πως απέδωσαν, ο εφησυχασμός στην Ιταλία κοστίζει ακριβά. Κι εμείς που μάλλον δεν καθυστερήσαμε, ούτε εφησυχάσαμε, σαν πολιτεία, έχουμε μπλέξει μ' εκείνο το «έλα μωρέ...» που κοστίζει. Απ' την μια μεριά οι κατ' οίκον каранτινάτοι (λόγω επαφής με ασθενήσαστες), που βγαίνουν βόλτα και ανακατεύονται με ανύποπτους συμπολίτες, η το λεβέντικο παράδει-

μα των καρναβαλιστών, ή οι παρέες παπουδιών-εγγονιών που πάνε βόλτα μαζί, κι απ' την άλλη το ανακάτεμα του φάντη με το ρετινολάδο, η σχεδόν «αυτονόητη» τακτική, η πίστη να μπαίνει στ' αμπελοχώρα της επιστήμης, «απαράδεκτο» όμως το αντίθετο, συν την ανεύθυνη στάση κάποιων ΜΜΕ να δίνουν βήμα σε φαιδρές έως επικίνδυνες φωνές, κινδυνεύουν να αχρηστεύσουν τον μη εφησυχασμό, την μη καθυστέρησή μας.

Και δύο τελευταία: Καμιά αναφορά στους πολλαπλάσιους θανάτους από γρίπη. Είναι μήπως υπερβολικός ο θόρυβος για τον κορωνοϊό; Όχι, γιατί και πιο εύκολα μεταδίδεται και εμβόλιο δεν υπάρχει. Αν και στην γρίπη που υπάρχει, γιατί οι 90 θάνατοι; Δεν είχαν εμβολιαστεί; Και το άλλο: Αν αρρωστήσει κάποιος από εμάς απ' αυτόν τον κορωνοϊό, μεγαλύτερο θάνατο το ρεζιλίκι μας απ' τον κίνδυνο.

Το μέτρα προφύλαξης είναι γνωστά. Κι είναι απαράδεκτο να μας αιφνιδιάσει αυτός ο ιός-λαθρεπιβάτης, με την τόσων δεκαετιών πείρα μας στην αντιμετώπιση κάθε είδους κινδύνων και προβλημάτων που χειριστήκαμε μόνο με κάποιες έξωθεν συμβουλές, αλλά με τις δικές μας αποφάσεις. Εμείς ήμασταν οι τελικοί υπεύθυνοι.

Ο «Έλληνας» Ερντογάν

Έξω φρενών γίνεται κατά καιρούς ο πρόεδρος της «γείτονας», (όπως συνηθίζεται να λέμε) όταν κάποιος από τους πολιτικούς αντιπάλους του, πάλι κατά καιρούς, τον κατηγορούν πως έχει Ελληνική καταγωγή.

Κι αυτό γιατί Τούρκοι ιστορικοί ερευνητές, ψάχνοντας παλιά φοροδοτικά κιτάπια (1850) του τόπου καταγωγής του (Ποταμιά Ριζούντας του Πόντου) ανακάλυψαν πως το οικογενειακό του επώνυμο ήταν Bakatoglu, με την σημείωση δίπλα «εξισλαμισθείς». «Bakat» όμως αποκαλούνταν τα ελληνικά αντάρτικα σώματα εναντίον των Οθωμανών, οπότε το «Bakat» κατέληξε να θεωρείται βρισιά. Γι' αυτό το 1934 οι Bakatoglu άλλαξαν το επώνυμό τους, στο σημερινό.

Ο ίδιος όμως ο Τούρκος πρόεδρος έμμεσα το παραδέχεται, γιατί σε σχετικό ερώτημα απάντησε πως όταν ρώτησε τον πατέρα του αν είναι Τούρκικη η καταγωγή τους, αυτός του απάντησε πως το ίδιο ερώτημα έκανε στον δικό του πατέρα, κι αυτός στον δικό του, αν είναι Τούρκοι ή Λάζοι (Λάζοι, λαός Καυκάσιος, αρχικά εκθροί των Πόντιων Ελλήνων, αλλά αργότερα κατέληξαν να ταυτίζονται μαζί τους).

Η τελική απάντηση πάντως ήταν πως όταν θα 'ρθει η ώρα να παρουσιαστούν στον Προφήτη, αυτός δεν θα τους ρωτήσει ποιας εθνικότητας είναι, αλλά ποιας θρησκείας.

Ας μη ξεχνάμε πως και τα πλέον ικανά από τα εξισλαμισθέντα Χριστιανόπαιδα, γίνονταν οι πιο γενναίοι και φανατικοί στρατιώτες των Σουλτάνων, που σαν μόνιμοι στρατιώτες αγνοούσαν τι σήμαινε οικογένεια, (οι γενίτσαροι του παιδομαζώματος), με αποτέλεσμα, φανατικοί πλέον ισλαμιστές και αντιχριστιανοί, στις συνηθισμένες σφαγές εναντίον των Χριστιανών, να σφάζουν καμιά φορά και την μάνα τους και τον πατέρα τους, φυσικά χωρίς να το γνωρίζουν. Άγνοια που μάλλον δεν μπορεί να επικαλεστεί ο «γείτονας» πρόεδρος.

Άσυλο

Το άσυλο, όπως και τα περισσότερα πράγματα που έχουν αξία για τη λειτουργία του νου, της ζωής και των νόμων της φύσης, προέρχεται από τους αρχαίους. Το άσυλο, είχε επινοηθεί κυρίως για τη σωτηρία ενός ατόμου ή κάποιων ατόμων που κινδύνευε η ζωή τους από τον τύραννο της στιγμής σε μια πόλη κράτος, από τον όχλο να τον λυντσάρει ή και από δικαιολογημένα κοινούς εκθροούς που ήθελαν να τον βλάψουν χωρίς πρώτα να περάσει από δική. Τρανά παραδείγματα πάνω σε αυτό έχουμε τον Αθηναίο ρήτορα Δημοσθένη, που τετέλειωσε στη Σικελία, τον Πausανία, στη Σπάρτη, τον Θεμιστοκλή και τον Αλκιβιάδη, στην Περσία, τον Κλεισθένη που δεν ξέρουμε που, κ.λπ. Σήμερα σχεδόν ολόκληρη η Αφρική και ολόκληρη η Ασία βρίσκεται κάτω από τυραννικά καθεστώτα ή συγκεκαλυμμένα δημοκρατικά όπου κυριαρχεί ο νόμος κάποιου δικτάτορα ή κρυποδικτάτορα με δημοκρατικό μανδύα. Οι περισσότεροι άνθρωποι που φτάνουν σταλμένοι στην Ελλάδα, πεσκέσι από τον Τούρκο Προεδρο-πατησάχη να ζητήσουν άσυλο, ανήκουν σε αυτή την κατηγορία αλλά και στη φτώχεια. Αντίθετα, βάσει των σημερινών νόμων της ΕΕ, πραγματικό δικαίωμα ασύλου έχουν όσοι κινδυνεύουν κυρίως από πολεμικές διαμάχες. Π.χ. η Συρία, που την βομβαρδίζουν Τούρκοι, Αμερικάνοι, Άγγλοι, Ρώσοι, εναλλάξ ή όλοι μαζί και όλοι το κάνουν για το ...καλό της. Έτσι δεν λένε;

P.K.

PENATO KAPOZONE Νάπολη και Ναπολιτάνοι

Μια και αναφέρθηκα στον Ρενάτο Καροζόνη, θα προεκταθώ λίγο με μια αναφορά στους ανθρώπους και στην πόλη τους. Η Νεάπολη ή Νέα Πόλη θεμελιώθηκε αρχικά από Αθηναίους και Χαλκιδικαίους αποίκους στην αρχαιότητα, ήταν μέρος της Μεγάλης Ελλάδας, αποτελούμενη από περίπου 50 πόλεις, από τη Νεάπολη και κάτω, συμπεριλαμβανομένης και της Σικελίας. Οι σημερινοί κάτοικοι της είναι πολυμήχανοι, καλοί ναυτικοί και γίνονται καλοί φίλοι. Εργάστηκα μαζί τους σε καράβια με μικτό πλήρωμα.

Με κάποια από αυτά τα καράβια πιάναμε στη Νεάπολη. Ιδιαίτερα μετά τον διάπλου του Ατλαντικού, που στο μενού του σπάνια είχε μπουνάτσα, φτάνοντας στη Νεάπολη ή Νάπολη, συναισθηματικά, ήταν σα να φτάναμε στον Πειραιά. Έτσι αισθανόμαστε. Εκεί, κοντά στο λιμάνι και μερικούς δρόμους πριν από τη Via Roma, ήταν ένα εστιατόριο που το έλεγαν DalMercadante.

Πουλούσε κυρίως πίτσα. Η διάθεση του χώρου ήταν με το φούρνο στο κέντρο της αίθουσας και τα τραπέζια σ' ένα ημικύκλιο γύρω από το φούρνο, που θερμαίνονταν με ξύλα, όπου, εκτός από πίτσα, έφηναν και κρέας, παϊδάκια, κ.λπ. Τι πιο όμορφο, λοιπόν, ύστερα από μια επεισοδιακή περατζάδα στον ωκεανό, μια ανιστή πίτσα και μια μπουκάλα κρύο κρασί Verdichio!

Μόλις καθόμαστε κι ακόμα πριν προλάβουμε να παραγγείλουμε, έκανε την εμφάνισή της ως μια μαγείας και η μουσική, αποτελούμενη από ένα άτομο με το μαντολίνο ή την κιθάρα του ίσαμε ολόκληρη παρέα από τέσσερα και ως πέντε άτομα! Ήξεραν ότι είμαστε ναυτικοί και ...ματωμένοι γι' αυτό, δε χωράει αμφιβολία, κάποιος τους ειδοποιούσαν κι έφταναν στο πι και φι να μας τραγουδήσουν τις περιφημες καντσονέτες ναπολιτάνικες, αλλά και τα τραγούδια του Καροζόνη που ήταν πολύ της μόδας.

Εκείνα τα χρόνια κυκλοφορούσε και η εξής ιστορία, σχετική με την μαεστρία και την επινοητικότητα επιβίωσης των Ναπολιτάνων. Στη διάρκεια του Πολέμου έπιασε στο λιμάνι ένα καράβι φορτωμένο χύμα στάρι στα αμπάρια του, και το έκλεψαν όλο σε μια νύχτα! Δεν ξέρω αν πραγματικά έγινε αλλά έτσι έλεγαν. Ούτε και ξεκαθάρισα την ιστορία ότι και ο Ρενάτο Καροζόνη ξεκίνησε την σταδιοδρομία του από μια παρέα πλανόδιων κανταδόρων. Κάτι που ουσιαστικά δεν θα είχε σημασία για την ιδιοφυία αυτού του καλλιτέχνη.

P. Καππάτος

Ο καπετάν Τηλέμαχος Μαράτος

«Ελληνες αειναύτες», σειρά ντοκιμαντέρ περί τα ναυτιλιακά που εδώ και λίγα χρόνια προβάλλονται από το κανάλι της Βουλής, κάθε Σάββατο 11.30 με 12.00, με επανάληψη την Κυριακή, την ίδια ώρα. Ελάχιστος χρόνος, 2-3 ώρες το μήνα, σ' ένα κανάλι χαμηλής τηλεθέασης, για ένα θέμα που χαρακτηρίζεται «Εθνικό», έστω κι αν τελευταία απλώς «θεωρείται».

Σε δύο πρόσφατα ντοκιμαντέρ, 28/2 & 7/3/2020, οι «Αειναύτες» παρουσίασαν συνέντευξη του καπετάν Τηλέμαχου. Εμείς τον γνωρίσαμε πριν κάπου 18-20 χρόνια, όταν στην «ΘΑΛΑΣΣΑ» προσπαθήσαμε να «φιλοτεχνήσουμε» τα πορτρέτα συναδέλφων απ' την Κεφαλονιά που διακρίθηκαν και εκτός του θαλάσσιου στίβου. Αυτό το πορτρέτο του σήμερα θα το συμπληρώναμε με κάποιες νινελιές που η συνέντευξη του μας «ενέπνευσε». Μπήκε στα καράβια αβάπτιστο νεογέννητο μωρό και τα άφησε (όχι την θάλασσα), στα τριάντα του, έχοντας τριαντάχρονη θαλασσινή ζωή, όσα κι εμείς δηλαδή. Έτσι όμως είχε άφθονο χρόνο να ικανοποιήσει τις φιλοδοξίες του, που η ικανότητα, η φιλομάθεια, τα ταλέντα του, οι ανοικτοί κοσμοπολιτικοί ορίζοντες που το επάγγελμα του πρόσφεραν, τον ωθούνταν.

Αν και όπου αλλού κι αν διακρίθηκε, τον τίτλο του «καπετάν...» δεν τον ανταλλάσει με κανένα άλλον (στην συνέντευξη αποκλείεται να μη το ανέφερε, αν και δεν το ακούσαμε/προσέξαμε). Ούτε του δημοσιογράφου (έστω κι αν του «πρόσφερε» γνωριμίες/φιλιές με προσωπικότητες όπως του Χατζηδάκη ή του Μπόρις Τζόνσον), ούτε του συγγραφέα, ούτε του μουσικοκριτικού, ούτε όποιον άλλο οι «ακατάστατες και ανεπιτυχείς» σπουδές του, του πρόσφεραν. Μπορεί η «ΝΑΥΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ» (έτσι την θέλει, με κεφαλαία), την οποία εσπούδασε «επισταμένως», να του χάρισαν τον τίτλο του «καπετάν...», τους υπόλοιπους όμως τους του χάρισαν οι «ανεπιτυχείς» σπουδές του. Αν ήταν «επιτυχείς», ίσως σήμερα να ήταν ακόμη ένα «γρανάζι» κάποιου μηχανισμού. Κι αυτές οι «ακατάστατες» σπουδές του (στην Οξφόρδη π.χ.), ήταν που κίνησαν και το δικό μας ενδιαφέρον, να προσπαθήσουμε, έστω και τόσο αργά κι' επωφελομένοι απ' τα δικά του πεπραγμένα, να μάθουμε κάτι παραπάνω απ' όσα το σχολείο απέτυχε ή μας εμπόδιζε να μάθουμε ή να μας κινήσει το

ενδιαφέρον να φάξουμε μόνοι μας:

- Την ναυμαχία της Ναυπάκτου και την σέση της με την Κεφαλονιά και το Αργοστόλι. (Ο παπούς του που εκκλησιαζόταν στην Santa Maria della Vittoria, κάπου εκεί στον σημερινό Αρχάγγελο, στο Αργοστόλι).

-Απ' την διάλεξή του στο Μέγαρο Μουσικής, πριν τρία χρόνια, «Δάντης και Αρχαία Ελλάδα», να μάθουμε πόσο θαύμαζε τους Αρχαίους Έλληνες αυτός ο κορυφαίος διανοούμενος εκείνων των αιώνων, μέσω της «Θείας Κωμωδίας» του. Τις 140 αναφορές του σ' αυτούς, τον θαυμασμό του για τον Αριστοτέλη, που αυτονόητα τον «χρήζει» επικεφαλής της παρέας των σοφών, χωρίς καν να τον αναφέρει, οι οποίοι περιμένουν στον «προθάλαμο» μια που δεν ήταν Χριστιανοί. Την σημασία που έδινε στην Αργοναυτική εκστρατεία, ώστε να «χρονολογεί» από όταν ο Ποσειδώνας παρατήρησε την καρένα της «Αργούς του καπετάν Ιάσωνα να ταξιδεύει για να βρει το «Χρυσόμαλλο δέρα».

Κι επί πλέον να ενισχύσει την άποψή μας για το «Ελληνικό Κράτος»:

Υπογράφει εκ μέρους της Ελλάδας διακρατικές ναυτιλιακές συμφωνίες, μέλος επιτροπής για βελτιώσεις στην ναυτική εκπαίδευση, μέλος επιτροπής ανακριτικού συμβουλίου Ναυτικών ατυχημάτων. Όπου όμως αποδίδει ευθύνες και στο υπουργείο για το ναυάγιο του «Χρυσή Αυγή», οπότε δεν αναμένεται η σύμβασή του Μα είναι δυνατόν να φταίει οποιοδήποτε υπουργείο, για οτιδήποτε;

Συγγραφέας λοιπόν και μυθιστοριογράφος (οι «Βαρδιάνοι» του είχαν καταταγεί στα «ευώλητα». Ποιάς «σχολής» όμως; «Λογικούς, σοβαρούς (και ανιαρούς) διαθέτουμε άφθονους...» γράφει ο Νίκος Δήμου, προλογίζοντας το βιβλίο του καπετάν Τηλέμαχου «Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ». Εκεί που τίτλοι των κειμένων του -οι συχνές αγελάδες- χωρίς Μπωζάρ - πλατεία Εξακρείων - Εμπρός Μαρξ - Καμήνα Βούρλα-, σε κάνουν να σκεφτείς: Είμαστε πραγματικά τυχεροί που οι πορείες μας διασταυρώθηκαν, έστω και τόσο αργά, έστω και τόσο αραϊά. Κυρίως όμως επειδή ο καπετάν Τηλέμαχος είναι η απάντηση των ναυτικών σε πολλούς, για πολλά. Φυσικά δεν είναι η μοναδική, είναι όμως ιδιαίτερα αποστομωτική.

Αγορά μικρού δεξαμενοπλοίου, του m/t "FLAMINA" από τους Νορβηγούς

Το τέλος του 1975, βρισκόμουν για ένα περίπου μήνα στα Ναυπηγεία της Δουνκέρκης της Γαλλίας και επέβλεπα το τετραετές survey και γενικά τις επισκευές (εκτός μηχανοστασίου), διαδοχικά δύο φ/γ πλοίων, των (m/v ΑΡΙΣΤΑΙΟΣ και ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ) της εταιρείας M.A.KARAGEORGIS S.A., όπου εργαζόμουν ως αρχικαπετάνιος ήδη από 4ετίας.

Περί το τέλος της επισκευής του δεύτερου πλοίου, παίρνω ένα telex απ' το Γραφείο, δια του οποίου μου κοινοποιείτο ένα (inter office memo) του κου Καραγεώργη, που απευθυνόταν στον Διευθυντή της εταιρείας καπ. Γιώργη Τεγόπουλο με κοινοποίηση σε μένα και δια του οποίου του ζητούσε να μου το στείλει το συντομότερο δυνατό στην Δουνκέρκη, ούτως ώστε να ενημερωθώ εγκαίρως και μεταβώ στην Νορβηγία (στο Skien), την επομένη, όπου και ολοκλήρωνα την επισκευή του m/v ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ, κι' επιθεωρήσω (στην δεξαμενή όπου βρισκόταν) ένα μικρό δεξαμενόπλοιο για το οποίο είχε ήδη υπογράψει (memorandum of agreement) M.O.A. (δηλαδή μνημόνιο συμφωνίας για την αγορά του πλοίου), με την επιφύλαξη της αποκατάστασης υπό των πλοιοκτητών του, όλων των ζημιών ή ελλείψεων τις οποίες θεωρούσα απαραίτητες για την λειτουργία του πλοίου και θα τους υπεδείκνυα κατά και μετά την επιθεώρησή μου.

Το μικρό αυτό δεξαμενόπλοιο 760 t.d.w., σύμφωνα με τις επί μέρους παρατηρήσεις του κου Καραγεώργη, το προόριζε για την πετρέλεια των δύο Ferry boats της εταιρείας, που έδρευαν στην Πάτρα και εργάζονταν ήδη από 2τίας και 2τίας αντιστοίχως στην γραμμή Πάτρα/Αγκώνα, αλλά και σε άλλα πλοία του. Επί πλέον ο κος Καραγεώργης μου ζητούσε, όπως ταυτόχρονα με την παραλαβή του πλοίου, ελευθερώσω απ' την τοπική τράπεζα (μου διαφεύγει τ' όνομα της) το ποσό των 350.000 \$ USA, που αντιπροσώπευε την αξία αγοράς του. Επί πλέον ανέφερε, ότι όφειλα να είμαι σε συχνή τηλεφωνική επικοινωνία με τα γραφεία Πειραιώς και Λονδίνου, αναφορικά με την πρόοδο των εργασιών, ούτως ώστε να μου προωθήσουν εγκαίρως τα προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα απ' το λιμεναρχείο μας στο Λονδίνο, καθώς και το πλήρωμα απ' τον Πειραιά. Παράλληλα μου ζητούσε, να φορτώσω στο πλοίο αυτό κάπου 60 τόνους (24 set καινούργια καπόνια μ'όλο τον εξοπλισμό των, βαρούλκα-μπαστεκές -σύρματα κλπ), που θα μου αποστέλλονταν στο Skien, για να χρησιμοποιηθούν προφανώς στις μετασκευές σε Ferry boats των υπολοίπων 2 φορτηγών πλοίων (που είχε ήδη αγοράσει απ' την Helgerman) και που προγραμματίζε να εκτελέσει στο Πέραμα όπως και τα δύο προηγούμενα, τα MEDITERRANEAN SEA και MEDITERRANEAN SKY.

Σύμφωνα με τις εντολές του κου Καραγεώργη, πήγα στο Oslo κι'εν συνεχεία πέταξα με ενοικιασμένο διπλανό στο Skien, (μικρή επαρχιακή πόλη) όπου βρισκόταν το πλοίο και η οποία δεν διέθετε την εποχή εκείνη αεροδρόμιο, ήμουν δε μόνος με τον πιλότο και καθώς δεν είχα προγενέστερη εμπειρία με τόσο μικρά αεροπλάνα ειδικά όταν μου είπε ότι θα προσγειωνόμαστε σ'ένα κοινό αυτοκινητόδρομο, δεν ένιωθα και τόσο καλά κατά την πράγματι θαυμάσια αρχικά πτήση πάνω απ' την καταπράσινη αυτή χώρα, κι' ήταν μια θαυμάσια καινούργια εμπειρία για μένα. Όταν όμως το διπλανό άρχισε τα μακροβούτια προφανώς, λόγω των πολλών κενών αέρος που συναντήσαμε στην πτήση, μεταβλήθηκε σε αρκετά επικίνδυνη. Τελικά προσγείωσε το διπλανό αρκετά ομαλά. Εν συνεχεία ήλθε κάποιος υπάλληλος του πράκτορα, που με πήρε και με πήγε στο ξενοδοχείο και κατόπιν επεγόντως στο πλοίο, το οποίο ήταν ήδη στην δεξαμενή μαζί με δύο - τρία άλλα πλοία, που απ' ενός επείγονταν αυτά για να βγουν απ' την δεξαμενή, αφ'ετέρου έπρεπε να επιθεωρήσω τα ύφαλα του εγώ άμεσα, για να προχωρήσει ο χρωματισμός των, (που είχα ζητήσει να μην γίνει πριν το επιθεωρήσω). Παράλληλα, ήθελα να μετρήσω ο ίδιος και τις ελευθερίες του άξονα και τιμονιού, γιατί δεν γνώριζα τις δυνατότητες του μικρού αυτού ναυπηγείου που ήταν το πλοίο, και ως εκ τούτου δεν είχα την απαιτούμενη εμπιστοσύνη για μετρήσεις που θα μου παρουσίαζαν ναυπηγείο και πωλητές. Το βασικότερο όμως πλέον των ανωτέρω για την άμεση μετάβαση μου εκεί ήταν, η επιδείνωση του καιρού

απ' την επομένη, που ως εκ τούτου έπρεπε να προλάβουμε να χρωματίσουμε τα ύφαλα του πλοίου πριν αρχίσει η κακοκαιρία, που εκεί δεν κρατά όπως στα δικά μας μέρη μια -δύο ημέρες αλλά εβδομάδες.

Την επομένη ημέρα συναντήθηκα μ'έναν μηχανικό (τον κων Όλαφ), που μου έστειλε απ' την διπλανή πόλη, η συνεργαζόμενη με τον κων Καραγεώργη εταιρεία του STAUBO, ούτως ώστε να βγάλει διάγραμμα της κ. μηχανής (προς βεβαίωση της κανονικότητας της) και παράλληλα να παρίσταται στην δοκιμή μηχανής και μηχανημάτων (που είχα ζητήσει να γίνει πριν την παράδοση) και προβεί στην μετάφραση όλων των πινακίδων του μηχανοστασίου από την Νορβηγική στην Αγγλική γλώσσα. Στην συνέχεια παρεδόθησαν στους Πλοιοκτήτες όλες οι παρατηρήσεις μου για τις επισκευές, που ζητούσα να γίνουν άμεσα. Πράγματι το επόμενο πρωί ήλθε ένας γερανός με μικρή ανυψούμενη πλατφόρμα, κάτι σαν αυτές που χρησιμοποιούν οι δικοί μας αερίτες της ΔΕΗ, επί της οποίας ανέβηκαν έλενας συναρμολογητής κι'έναν ηλεκτροσυγκολλητή και επισκεύασαν στην κόφα (του καταρτιού) τα ρέλια της, καθώς το εκεί φανάρι ναυσιπλοίας και τους 2 προβολείς, που είχαν καταστραφεί προφανώς από κάποιον γερανό ή από κάποια γέφυρα που πέρασαν από κάτω και δεν είχε το απαιτούμενο ύψος. Το tim αυτό, συνεπικουρούμενο από δύο ακόμα άτομα (που εργάστηκαν σε διορθώσεις μικροεπισκευές στο accommodation), εκτέλεσαν όλες τις άλλες επισκευές που είχα ζητήσει. Όταν τελείωσαν όλες οι επισκευές ικανοποιητικά, ζήτησα να δοκιμάσω τα φώτα ναυσιπλοίας και προβολείς του αρμοπούρου, οπότε με έκπληξη διαπίστωσα ότι οι δύο τεχνίτες που τα επισκεύασαν ήσαν γυναίκες, (κάτι τελείως εκτός των δικών μας συνηθειών και εθίμων για την εποχή εκείνη, αλλ' ούτε και για σήμερα!!!). Η μία μάλιστα η μικρότερη, γύρω στα 30 ήταν ωραιότατη, χωρίς να υστερεί και η δεύτερη, λίγο μεγαλύτερη απ' την πρώτη από πλευράς ομορφιάς, και οι δύο όμως ήσαν τέλειες τεχνίτριες και απόλυτα παραγωγικές στην εργασία που έκαναν.

Την επομένη, όλα ήσαν έτοιμα για την παράδοση, οπότε μεταβήκαμε στην τοπική τράπεζα όπου και υπογράψαμε το πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής και μου παρεδόθησαν όλα τα έγγραφα του πλοίου (τα οποία βέβαια είχα ελέγξει εξ αρχής), και τους ελευθέρωσα το ποσό των 350.000 \$ για την πληρωμή του πλοίου. Το γραφείο Πειραιώς καθώς και του Λονδίνου ήσαν ενήμερα για την πρόοδο των εργασιών για την αποστολή απ' ενός του πληρώματος απ' τον Πειραιά και του πρωτοκόλλου καταμέτρησης (απ' τον Ελλ. Νηρογώνο) και των εγγράφων Εθνικότητας και λοιπών εγγράφων απ' το Προξενικό Λιμεναρχείο μας στο Λονδίνο.

Όλες τις προηγούμενες ημέρες με απασχολούσε το θέμα της στοιβασίας των καπονιών, που εξόφθαλμα ΔΕΝ μπορούσα να στοιβάξω στο κατάστρωμα, (που μου ζήτησε το Γραφείο), τόσο για λόγους ασφάλειας των, σ' ένα τόσο μικρό πλοίο, στο αρκετά μακρινό ταξίδι και με διάπλου του Μπισκαϊκού, αλλά και από πλευράς ευστάθειας. Βέβαια με βοήθησε στην απόφαση μου η πληροφορία που μου έδωσε το Γραφείο μας ότι το τακερράκι θα φόρτωνε από κάποιο λιμάνι της Βόρειας Θάλασσας μηχανέλαια (χύμα φυσικά) για τις εγκαταστάσεις του Στυλιανού Ρέστη στην Ελευσίνα.

Ως δε εκ τούτου, αποφάσισα να ανοίξω στο κατάστρωμα τις δύο μεσαίες, (απ' τις έξη δεξαμενές που είχε το πλοίο) και να στοιβάξω μέσα τα καπόνια. Το πρωί που ήλθαν απ' το εργοστάσιο τα καπόνια και εκφορτώθηκαν στην προβλήτα, μέτρησα τις απαιτούμενες διαστάσεις, και ζήτησα απ' τον πράκτορα να μου στείλει συνεργείο για την κοπή των λαμαρινών του καταστρώματος και ακολούθως να φορτώσουν και στοιβάσουν -μποτσάρουν τα καπόνια κλπ μέσα στις δεξαμενές και τέλος να επανατοποθετήσουν και συγκολλήσουν τις λαμαρίνες μόνο από πάνω, αφού προηγουμένως το είχα αναφέρει και στην κλάση του πλοίου, για τυπικούς κυρίως λόγους.

Πράγματι έτσι και έγινε, επανήλθε το team των δύο γυναικών (συναρμολογήστρια και ηλεκτροσυγκολλητριά) για την κοπή των λα-

Συνέχεια στην σελίδα 8

Κολοκοτρώνη 126 – Πλατεία Τερψιθέας,
Πειραιάς

Τηλ: 210 45.11.114 Φαξ: 210 45.11.131
email: cosmos@cosmostraining.gr
website: www.cosmostraining.gr

Advanced Nautical Education & Maritime Operation Solutions

FULL STCW CLASS APPROVED SIMULATION CENTRE

Προαγωγικά διπλώματα για
πλοιάρχους, υποπλοιάρχους,
A & B μηχανικούς ισότιμα των Ελληνικών

Πτυχία STCW
Βασικά & Προχωρημένα Σωστικά / Πυροσβεστικά –
GMDSS – ARPA – ECDIS – Medical – Ro-Ro / Passenger –
ECDIS Type Specific – STS-LNG-LPG-Cargo Operations
Πτυχία ECDL

SIMULATORS :: Bridge : Engine : ECDIS : GMDSS : Cargo

DNV APPROVED
-|- DYNAMIC POSITIONING TRAINING -|-

Accredited by:

Αναγνωρισμένο από τη Διεύθυνση Ναυτιλίας
της ΜΑΛΤΑΣ & ΚΥΠΡΟΥ
ISO 9001:2008 Lloyds Register
Το μοναδικό κέντρο ναυτικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα
διαπιστευμένο από το Nautical Institute UK

ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΙΕΣ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ

Του Σπ.Τζάκν

Απόπλους από Αυστραλία με μινεράλι, προορισμός Ινδία (Mundra) για εκφόρτωση, μέσω Σιγκαπούρης για πετρέλαιο. Μετά την Σιγκαπούρη πιάσαμε Κεϋλάνη (Port Galle) και πήραμε τρία άτομα για ασφάλεια (Security), όχι όμως οπλισμένους. Πήραμε επίσης κάποιες εκατοντάδες μέτρα συρματοπλέγμα, αγκαθωτά πλέγματα, σωλήνες και διάφορα άλλα υλικά για να προστατέψουμε το καράβι από ρεσάλτο πειρατών. Πριν μπούμε στην υψηλού επιπέδου (high risk) περιοχή το καράβι είχε "θωρακιστεί", σύμφωνα με τις οδηγίες του Security team (κάτι λένε οι δυο φωτογραφίες). Έγιναν και τα απαραίτητα γυμνάσια στο Πλήρωμα για να εξοικειωθεί τι πρέπει να κάμει σε περίπτωση που οι πειρατές καταφέρουν να ανέβουν στο καράβι. Το πρωί της δεύτερης μέρας που είμαστε στην πειρατική περιοχή και όχι πολύ μακριά από τις ακτές της Ινδίας φάνηκε ένα ταχύπλοο. Με το VHF καλέσαμε την ακτοφυλακή, αλλά δεν πήραμε κάποια απάντηση. Μέσα στο ταχύπλοο ήταν 4 άνδρες με οπλισμό (όπως είπαν οι Security, καλάνικοφ), και παρ' ότι υπήρχαν τα σύρματα ετοιμάζονταν να προσαρμόσουν τις σκάλες, που είχαν μέσα στη βάρκα τους, στην δεξιά πλευρά του καραβιού. Είχα ήδη ανοίξει φουλ στροφές στη μηχανή από την στιγμή που τους είχαμε εντοπίσει. Αρχισα να κάνω μανούβρες, δεξιά-αριστερά, αλλά απομακρύνθηκαν μόνο όταν εντόπισαν τον έναν Σεκκιουριτά που τον είδαν στο φτερό της Γέφυρας να κρατά ένα ομοίωμα πολεμικού όπλου, που είχε φτιάξει ο ίδιος. Δεν θα σας απασχολήσω με το να διαβάσετε τα αισθήματα τα δικά μου και του Πληρώματός μου, που το είχα μαζέψει όλο πάνω στη Γέφυρα, θα σας πω όμως ότι φτάσαμε στον προορισμό μας χωρίς άλλο επεισόδιο. Όλα καλά!

Τελείωσε η εκφόρτωση, φύγαμε, περάσαμε από Galle (18/3/2009), όπου και αφήσαμε τους Σεκκιουριτάδες. Στο γυρισμό δεν είχαμε "επισκέπτες", αλλά δεν φοβόμαστε και πολύ γιατί το καράβι ήταν ξεφόρτωτο - πολύ ύψος για να επιχειρήσουν να ανέβουν. Προχωρήσαμε για το επόμενο λιμάνι Paranagua, Βραζιλίας κρατημένοι σε απόσταση 350 μίλια μακριά από τις ακτές της Σομαλίας. Την άλλη μέρα έστειλα στην Εταιρεία το παρακάτω ραπόρτο. Μπορεί και να το διαβάσουν και κάποιοι που θέλουν να εξομοιώσουν το δικό μας επάγγελμα με αυτά της ξηράς. - Ίσως!

M.V. "KW"

To: Operation dep'nt

To: Safety/security Dep'nt

Καλημέρα σας.

Σχετικά με τα αντιπειρατικά μέτρα που πήραμε στο ταξίδι από Galle προς Mundra και φεύγοντας από εκεί.

Όπως είδατε στις σχετικές φωτογραφίες πού στείλαμε, ότι ήταν δυνατόν να γίνει, έγινε.

Το πλέγμα που μήκκε, σύμφωνα με την γνώμη της ομάδας ασφαλείας, θα έπρεπε να είναι ψηλότερο (1,80 - 2,00 Μέτρα. Αυτό που βάλαμε είχε ύψος 1,10 μέτρα. (για επόμενο πλοίο σας!)

Επίσης απαραίτητα είναι τα πιστόλια φωτοβολιδών και spare φωτοβολιδες. Στην σχετική παραγγελία είχαν ζητηθεί, αλλά δεν τα παραλάβαμε. Είχα επίσης ζητήσει ομάδα ασφαλείας αρματωμένη, αλλά θεωρήσατε σωστό να έλθουν μόνον σαν οπτήρες και Trainings. Όπως σας ανέφερα σε προηγούμενο μήνυμα μου, οι πειρατές απομακρύνθηκαν μόνον όταν είδαν τον Security με το ψεύτικο όπλο.

Συνοψίζοντας, εκτός από το πλέγμα, τα αγκαθωτά και τις μάνικες, θα ήθελα να σταθώ πιο πολύ σε δύο σημεία.

1. Ασφάλιση φινιστρινιών.

Όπως είδατε στις φωτογραφίες, τα φινιστρίνια του main deck ασφαλιστήκαν με λάμες που βιδώθηκαν πάνω στο πλαίσιο του τζαμιού. Αυτές οι λάμες εύκολα μπορούν να βγουν. Οπωσδήποτε όμως καθυστερούν τους

Δεν είναι μοντάζ. Είναι πραγματικότητα.

πειρατές να μπου στο accommodation, μέχρις ότου το Πλήρωμα κατέβει και ασφαλιστεί στο citadel. Πολύ καλύτερα όμως ασφαλίζουν με πλέγμα με καλό πλαίσιο που θα βιδώνει με πιο πολλές βίδες. Σχετικό σχέδιο επισυνάπτω, σύμφωνα με τις οδηγίες των Security. Αν είναι δυνατόν να ασφαλιστούν όλα τα φινιστρίνια σε όλα τα deck θα είναι ακόμα καλύτερα. Επίσης πρέπει να ασφαλιζονται:

- Η εξωτερική πόρτα του νοσοκομείου. Από μέσα!
- Το Safety locker, που μέσα υπάρχει ο τηλεχειρισμός ελευθέρωσης το CO2 προς το μηχανοστάσιο. Είναι έξω από το accommodation και βατό στους πειρατές.
- Το Co2 room που και αυτό είναι έξω. Καταλαβαίνετε τι ήθελε γίνει, αν οι πειρατές ελευθερώσουν το Co2, όταν το πλήρωμα βρίσκεται στο Citadel.
- Όπως είδατε στις φωτογραφίες, σιδερένια πόρτα κατασκευάστηκε για να ασφαλίσει το χώρο του ηλιαίου. Σύμφωνα με την γνώμη των Security, η λαμαρίνα πρέπει να είναι πιο χοντρή, 9 με 10 mm. Η διαθέσιμη ήταν 5 mm. Αν και στην προτεινόμενη παραγγελία υπήρχε λαμαρίνα 10 mm, εν τούτοις δεν στείλατε! Μην το αμελήσετε για επόμενη φορά ή για άλλο πλοίο.
- Να απομακρύνεται ή να ασφαρίζεται οτιδήποτε μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους πειρατές για να βλάψει το πλήρωμα, εάν βρίσκεται στο Citadel.

2. CITADEL:

Προφανώς καταλαβαίνετε ότι παρ' όλες τις παραπάνω προφυλάξεις, οι πειρατές μπορούν να ανέβουν στο πλοίο και όλα τα παραπάνω γίνονται για να δοθεί χρόνος στο Πλήρωμα να μπει στο Citadel, που όπως είδατε οι Security διάλεξαν το steering gear room, μέχρι να έλθει βοήθεια. Η παραμονή στο Citadel προϋποθέτει οπωσδήποτε επικοινωνία με την ομάδα διάσωσης, αν έλθει! Και αυτή η επικοινωνία μπορεί να γίνει με κάποιο δορυφορικό τηλέφωνο μεγάλης εμβέλειας, εντελώς ανεξάρτητο από αυτό που διαθέτει το πλοίο για τις επικοινωνίες ρουτίνας. Και αυτό ήταν στην προτεινόμενη παραγγελία και δεν στάλθηκε, όπως επίσης δεν παραλάβαμε και τα προτεινόμενα παρακάτω. Δηλαδή περάσαμε την High Risk Piracy Area με τύχη. (Πριν ξαναεφοδιάσετε τα πλοία σας με αντιπειρατικά είδη θα πρέπει να συμμορφώνετε με τις προτάσεις και υποδείξεις των ειδικών. Μάλλον γνωρίζουν περισσότερα από τον Office Security Officer, που όπως γνωρίζω έχει μόνον παρακολουθήσει το σχετικό σεμινάριο. Δεν έχει ταξιδέψει! Στο γραφείο δεν κινδυνεύετε. Εμείς όμως! Και συνεχίζω!. Εκ των προτέρων πρέπει να έχουν μπει στο Citadel:

- Αρκετό νερό. Αν και από τον χώρο του Steering gear room υπάρχει πρόσβαση στις δεξαμενές νερού, εντούτοις αυτό το νερό δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί, απ' ευθείας από τις δεξαμενές γιατί οι πειρατές μπορεί να ρίξουν οτιδήποτε μέσα στις δεξαμενές από τα εξαιρετικά τους ή από τους μετρητές. Πρέπει λοιπόν να μπει σε δοχεία και να φυλαχθεί στο Citadel, ή να εφοδιαστεί το πλοίο με εμφανωμένο νερό πριν μπει στις πειρατικές ζώνες. (Ούτε και αυτό παραλάβαμε και το μόνο νερό που μπορέσαμε να αποθηκεύσουμε ήταν σε 4 πλαστικά δοχεία από χημικά, αφού πρώτα τα πλύνουμε. Λίγο όμως!).

- Φορητό GPS (δεν παρελήφθη)
- Μερικοί φακοί και εφεδρικές μπαταρίες (δεν παρελήφθησαν)
- Αρκετή ξηρή τροφή. Εδώ είχαμε βάλει κονσέρβες, μπισκότα, ψωμί συσκευασμένο μακράς διάρκειας.
- Δύο τουλάχιστον χημικές τουαλέτες (και αυτές δεν παρελήφθησαν, αν και ήταν στην παραγγελία).
- Πριν το Πλήρωμα καταφύγει στο Citadel, ο Αξιοματικός φυλακής Γέφυρας να ρίξει στη θάλασσα το EPIRB και να πάρει μαζί του τα φορητά VHF (GMDSS). Επίσης όλα τα Marine Channels VHF(s) πρέπει να είναι φορτισμένα και να μεταφερθούν και αυτά στο Citadel.
- Να ενεργοποιηθεί το SSAS alarm και οποιοδήποτε άλλο alarm βοήθειας είναι διαθέσιμο.

Γενικά πριν την είσοδο στις επικίνδυνες περιοχές το Πλήρωμα πρέπει να ενημερωθεί πλήρως τι μπορεί να αντιμετωπίσει και να εξοικειωθεί με σχετικά γυμνάσια, ιδίως αν πρόκειται να καταφύγει στο Citadel. Οτιδήποτε μικρό αντικείμενο που θέλει (ότι χωράει σε τσέπη) να το έχει μαζί του, γιατί δεν θα υπάρχει χρόνος να πάει στην καμπίνα του. Όλα τα πιστοποιητικά του πληρώματος και τα κύρια πιστοποιητικά του πλοίου να έχουν μπει εκ των προτέρων σε ένα σακίδιο, που θα πάρει μαζί του ο Πλοίαρχος πηγαίνοντας στο Citadel.

Όλο το πλήρωμα πρέπει να προσφύγει στο Citadel, όταν πρέπει να γίνει αυτό. Ένας να παραμείνει τότε δεν πάει κανένας. Το παιχνίδι έχει χαθεί.

Η προσωπική μου γνώμη, σύμφωνα με τα reports που παίρνουμε, το μόνο που αποκρούει τους πειρατές να κάνουν ρεσάλτο, είναι η ένοπλη ομάδα ασφαλείας πάνω στο πλοίο. Όταν ανέβουν πάνω πειρατές οπωσδήποτε (το λιγότερο), θα προξενήσουν ζημιές. Και αν υποθέσουμε ότι το συμβάν γίνεται σε περιοχές που περιπολούν πολεμικά πλοία, καλώς. Θα έλθει βοήθεια, αν υπάρχει επικοινωνία. Αν όμως το ρεσάλτο γίνει σε ανοικτή, αφύλακτη θάλασσα (πχ ανατολικά της Σομαλίας πάνω από 150 NM) πόσην ώρα χρειάζονται οι πειρατές για να βγάλουν το Πλήρωμα από το Citadel; Όχι βέβαια και πάρα πολλή. Στο τελευταίο που ανέβηκαν (βλ. συναπτόμενο), λίγο πριν φτάσει η βοήθεια και πριν οι πειρατές εγκαταλείψουν το καράβι, έβαλαν φωτιά. Επίσης η ομάδα ασφαλείας είναι ότι το καλύτερο για το Πλήρωμα. Ξέρουν ότι τους καθοδηγούν κάποιοι που γνωρίζουν και έχουν πείρα. Πήρα προσωπική εμπειρία!

Χαιρετισμούς.

Capt.Sp.Fl.Tzakis

MASTER

Παρ, Citadel= προεπιλεγμένος χώρος προσφυγής του Πληρώματος αν ανέβουν πειρατές στο πλοίο.

High risk piracy area= Υψηλής επικινδυνότητας πειρατική περιοχή

EPIRB= Εκπομπή σήματος κινδύνου

SSAS= Εκπομπή σήματος ότι το πλοίο είναι σε κίνδυνο από πειρατές.

VHF(GMDSS)= Φορητά ραδία ασφαλείας.

GPS= Στιγματολήπτης θέσης του πλοίου.

Steering Gear Room= Χώρος μηχανημάτων τιμονιού.

Office Security Officer (OSO) = Υπεύθυνος αξ/κής ασφαλείας στο Γραφείο.

ΚΑΗΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ...

(Απ' το βιβλίο του καπετάν Τηλέμαχου Μαράτου «Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ»)

Έτυχε προ ημερών να κοιτάξω έναν μικρό λογαριασμό που μου είχε στείλει το μίνι μακάτικο - φιλικατζίδικο ΕΒΓΑ της γειτονιάς μου. Το «καλό» μέρος του χαρτιού δεν είχε και μεγάλο ενδιαφέρον: 30-20 συν κάτι άλλο δεν έφτανε καν τις 200 δραχμές. Και όμως ο καλός αυτός άνθρωπος ήταν πρόθυμος να μου τα στείλει και στο σπίτι. Κυριακή. Ένα μικρό υπογειάκι που στεγάζει ένα από τα τελευταία «μετερίζια» της ελεύθερης οικονομίας στην χώρα μας. Είναι ζήτημα αν είναι 50 τετραγωνικά, και όμως ζει μια οικογένεια που πάει και διακοπές τον Αύγουστο (γιατί κλείνει) και σπουδάζει και παιδιά.

Το ότι σπουδάζει τα παιδιά με το παραπάνω ήταν φανερό από το άλλο μέρος, το πίσω, του χαρτιού όπου ήταν γραμμένος ο λογαριασμός. Ήταν προφανώς κομμένο από παλιό τετράδιο αγγλικών, χρησιμοποιημένο. Δεν πάνε πολλά πράγματα χαμένα σ' αυτό το σπιτικό.

Κοίταξα λοιπόν το μάθημα της Αγγλικής και στην πρώτη γραμμή βλέπω την λέξη «bring», όπως το παιδάκι ήθελε να γράψει την «γέφυρα». Και μέχρις εδώ καλά (δηλαδή κακά, ψυχρά), αλλά τέλος πάντων και παρουσιάστρια της ΕΡΤ έτσι θα το έλεγε. Αλλά το γραπτό ήταν βαθμολογημένο (με κόκκινο μελάνι) με τον βαθμό «Excellent», με ένα λάμδα. Και εδώ, σκέφτηκα, υπάρχει κάποιος ή κάποια που νομίζει ότι διδάσκει αγγλικά, ένα καμμένο παιδί που νομίζει ότι τα μαθαίνει και δύο γονείς που περνάνε την ζωή τους δουλεύοντας εφτά μέρες την εβδομάδα, προσπαθώντας να κερδίσουν κάτι για να μπορέσουν να πληρώσουν κάποιον ή κάποια που ζει διδασκοντας κάτι το οποίο δεν έλαβε ποτέ τον κόπο να μάθει.

Πηγαίνοντας προς την Εκάλη συναντάει κανείς ένα φιλόδοξο ζαχαροπλαστείο. Είναι προφανές ότι έχουν ξοδευτεί αρκετά εκατομμύρια στην διακόσμηση, από τα φώτα μέχρι τα μεγάλα τζάμια. Και φυσικά η επιγραφή έχει γίνει με μεγάλη καλλιτεχνική ευαισθησία: Confiserie-Patiserie. Με δύο και ένα σίγμα. Και βέβαια δεν είναι υποχρεωτικό να το γράψει γαλλικά, δεν είναι εκεί το θέμα. Ο ίδιος άνθρωπος θα έγραφε «Απόδων», με ένα λάμδα. Σημασία έχει ότι κανείς από τίσους που ασκολήθηκαν με την επιγραφή δεν αμφέβαλλε έστω για μια στιγμή για την ορθογραφία της (ακριβής) ταμπέλας μιας (πολυδάπανης) επιχειρήσεως και δεν έλαβε τον κόπο να ανοίξει ένα λεξικό ή τουλάχιστον να ρωτήσει κάποιον.

Και πάλι δεν μιλάω για την γνώση της γαλλικής, αλλά για την επιμέλεια να βεβαιωθεί ότι κάνει κάτι σωστά. Το ίδιο με ένα κουρέιο που ανοίξε προ ετών στην Κηφισιά με την επωνυμία «Beau Brumel». Εδώ το πράγμα προεκτείνεται γιατί είχε τυπώσει και κάρτες με την επωνυμία και σπέρτα, αν θυμάμαι καλά. Εκείνο που το άφησε ανεξίτηλο στην μνήμη μου είναι ότι όταν είπα στον κουρέα να το κοιτάξει το ζήτημα, γιατί πιθανόν να ήθελε δύο M ή ίσως και δύο L, εκείνος δεν εκλονίσθη καθόλου αλλά μου είπε να το κοιτάξω εγώ, γιατί ήταν βέβαιος ότι έτσι γραφότανε.

Τώρα πρόσφατα, πήγαμε ένα βράδυ να φάμε ψάρι σε ένα παραλιακό εστιατόριο, κάπου στην κεντρική Ελλάδα. Ρωτήσαμε πού έχει καλό ψάρι και μας είπαν στο «Ντόλφιν» (όχι στο «Δελφίνι», στο Ντόλφιν). Τώρα το «Ντόλφιν» δεν ήταν «φαροταβέρνα», αλλά εστιατόριο με «ρουστίκ» έπιπλα και γκαρσόνια «ντυμένα». Είχε βεβαίως και έγχρωμη τηλεόραση στην γωνία. Εδώ είχαν αφήσει και τον ήχο, ενώ σε πολλά επαρχιακά εστιατόρια σβήνουν τον ήχο, αφήνουν την εικόνα βουβή και βάζουν συγχρόνως τούρκικη μουσική στο κασετόφωνο. Όποιος θέλει να παρακολουθήσει την υπόθεση διαβάζει τους υπότιτλους. Τις ελληνικές ταινίες τις ξέρει ούτως ή άλλως απ' έξω, όσο για τα ελληνικά σήριαλ δεν κάνει διαφορά, είτε ακούει είτε όχι. Ίσως κατά κάποιον τρόπο να έχουν βρει και την κατάλληλη μουσική υπόκρουση.

Το «Ντόλφιν» έχει επί πλέον και το δικό του αυτοκίνητο, στο οποίο είναι γραμμένη καλλιτεχνικά η επιγραφή «DOLPHIN».

Είχαμε παραγγείλει ψάρια, τα οποία ήταν πράγματι πολύ ωραία και καλά ψημένα στα κάρβουνα και πρόθυμα σεβριρισμένα. Όλα ήταν καλά, όταν μία κυρία ζήτησε μαγιονέζα. Διαστροφή ίσως θα μου πείτε, υπερβολή! Μαγιονέζα σε εστιατόριο ψαριών...

Συνέχεια στην σελίδα 7

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Σχοιιάζουν οι Β. και Δ. Μαρκέτος

Αναδρομικά σε συνταξιούχους βουλευτές,

που σαν συνταξιούχοι εργαζόνταν και λογικά θα είχε περικυβεί και σ' αυτούς η σύμβαση. Τώρα τι καινούργιο προέκυψε και «πρέπει» να τους επιστραφούν, δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε. Ίσως κάποια «αναδρομικότητα» νόμου. (Αν βέβαια καταλάβαμε σωστά, εμείς οι κουτοί). Αυτά πάντως τα προς επιστροφή ποσά, για τους επτά μήνες που όπως φαίνεται ξέφυγαν (!), από τις όποιες νομοθετικές ρυθμίσεις, ανέρχονται σε 4000-10000 € για τον καθένα τους.

Πολλές συζητήσεις, αναλύσεις, επικλήσεις, απόψεις έχουν διαβαστεί/ακουστεί, σχετικά με κάθε επιτροπή «επιστροφές». Λογικά δεν θάπρεπε να μας απασχολεί το θέμα, έτσι κι αλλιώς εμείς οι ναυτικοί τελευταίοι είμαστε στην ουρά, όταν πρόκειται για όποιο «λαβείν». (Και πρώτοι για όποιο «δοῦναι»). Και, μεταξύ μας, πολύ σωστά.

Προσφέραμε μήπως τίποτε, σε αντίθεση με τους «πατέρες» του Έθνους που η «προσφορά» τους είναι φανερή σε κάθε τομέα της ζωής μας. Και φυσικά δεν εννοούμε τους ανωτέρω, όλους εννοούμε και διαχρονικά. Αυτά που ζούμε, που ζήσαμε δεν «ξεφύτρωσα» τα τελευταία χρόνια, τις τελευταίες δεκαετίες. «Καλλιεργήθηκαν» με συνέπεια απ' την απελευθέρωση απ' του Τούρκους, δύο αιώνες πλέον πέρασαν, είναι δυνατόν να μην αποδώσουν;

Θέσεις parking στους δρόμους του Αργοστολίου.

Αφού μετά τους σεισμούς του 1953 χάθηκε η ευκαιρία να χαραχθεί μια σύγχρονη ρυμοτομία (όπως και στα χωριά εξ' άλλου), αλλά και κανόνες δόμησης που να «βλέπουν» κάπως και το μέλλον, αναμενόμενη θάπρεπε να είναι η τωρινή κατάληξη. Όχι μόνο οι κύριοι οδικοί άξονες να είναι ένα μόνιμο parking αυτοκινήτων, πολλές φορές «διπλό», αλλά και οι δευτερεύοντες, οι πιο στενοί, να έχουν καταντήσει εν μέρει, «νεκροταφεία» κάθε λογής τροχοφόρων. Τετράτροχα χωρίς πινακίδες και με σπασμένα λάστιχα, δίτροχα με 2-3 τιμμεντόλιθους πάνω τους για σαβούρα κι ότι άλλο μπορεί κάποιος να φανταστεί.

Με το κυκλοφοριακό και το πρόβλημα στάθμευσης να επιτείνεται, τόσο από την ραγδαία αύξηση των κυκλοφορούντων τροχοφόρων, όσο και από τα (αναγκαία) έργα που εκτελούνται, στην παραλία κυρίως, μια πρωτοβουλία του Δήμου για απομάκρυνση όλων αυτών των ουσιαστικά εγκαταλειμμένων αντικειμένων, είναι παραπάνω από αναγκαία. Και δεν χρειάζονται «καταγγελίες» από τους γείτονες, είναι τόσο εμφανή που «αυτοκαταγγέλλονται». Μια βόλτα κάποιου αρμόδιου αρκεί.

Χαράς ευαγγελία.

Το 2019 ήταν η καλύτερη χρονιά για τις πολεμικές βιομηχανίες της Γερμανίας. Οι πωλήσεις τους έφθασαν το 8 δις €, αν δεν μας ξεγελά η μνήμη. «Σκέψου» τι νούμερα υπάρχουν στους

κατ' εξοχήν «παραγωγούς», ΗΠΑ, Ρωσία, Γαλλία κλπ.

Βέβαια αν μην κάνουμε σκέψεις άπρεπες, πρόκειται για αμυντικά όπλα, επιθετικά μόνο οι «άλλοι» παράγουν. Γι' αυτό και όλα τα κράτη έχουν μόνο «Υπουργεία άμυνας».

Οι Νταβοτζήδες.

Στο Νταβός της Ελβετίας μαζεύτηκε κι εφέτος η αφρόκρεμα του Παγκόσμιου πλούτου. Για να συζητήσουν (εννοείται) τρόπους αύξησης του πλούτου τους, αλλά να φανταστεί πως παίρνουν αποφάσεις υπέρ του πλανήτη και υπέρ των φτωχότερων τάξεων. Δεν πάνε ασφαλώς όλοι οι 2153 δισεκατομμυριοῦχοι του πλανήτη Γη, αντιπροσωπεία τους, κατά κάποιο τρόπο, πηγαίνει. Έτσι κι αλλιώς κοινά είναι τα συμφέροντά τους, τους ίδιους τρόπους μεταχειρίζονται για ν' αυξήσουν τον πλούτο τους, την εκμετάλλευση. Με την βοήθεια βέβαια του υπηρετικού τους προσωπικού, των πολιτικών. Προς το παρόν, ο πλούτος αυτών των 2153 μεγαλοκαρχαριών, υπερβαίνει τον «πλούτο» του φτωχότερου 60% του παγκόσμιου πληθυσμού, αυτού δηλαδή που κυρίως εκμεταλλεύονται. Κι επειδή, κατά τον ΟΗΕ, ο παγκόσμιος πληθυσμός είναι 7.6 δις και το 60% του 4.56 δις, σημαίνει πως για κάθε ένα δολάριο που αναλογεί στον καθένα απ' αυτούς τους φτωχότερους συγκάτοικους στον πλανήτη, αναλογούν 2.117.975 δολάρια στον καθένα απ' αυτούς τους δισεκατομμυριοῦχους. Η, με όση ευκολία ή δυσκολία μπορούν/μπορούμε, όσοι από εμάς είμαστε μέσα σ' αυτά τα 4.56 δις, να δώσουμε ένα δολάριο για να αγοράσουμε ένα μικρό καρβέλι ψωμί του μισού κιλού, αυτοί μπορούν να διαθέσουν για να αγοράσουν, ο καθένας τους, είκοσι μία Μερσεντές των 100.000 δολαρίων η κάθε μία. (Δεν υπάρχει ιδιαίτερα μεγάλη διαφορά μεταξύ Ευρώ-δολαρίου).

«Καλημέρα Ευρώπη. Που είσαι;»

έγγραφαν σε πάνω, σε τοίχους ή όπου θα φαινόταν, στη Μυτιλήνη. Αλήθεια που είναι η Ευρώπη, που ήταν τόσο χρόνια που οι «γείτονες» μας στέλνουν «λεφούσια» από «πρόσφυγες» και «μετανάστες»; Αυστρία-Γαλλία-Πολωνία φαίνεται πως είναι οι μοναδικοί Ευρωπαίοι που αντιλαμβάνονται το πρόβλημά μας. Όμως τι είδους μετανάστες ή πρόσφυγες είναι αυτοί που επιχειρούν να περάσουν με τη βία τα (όποια) σύνορα; Αυτοί λέγονται εισβολείς. Οι μόνο που ίσως έχουν (κάποιο) ηθικό δικαίωμα είναι οι Σύριοι. Όχι όλοι, της βόρειας Συρίας. Γιατί όμως δεν πάνε στην ασφαλή νότια Συρία; Μιάμιση φορά περίπου είναι σε σύγκριση με την Ελλάδα, δεν είναι Λουξεμβούργο. Γιατί προτιμούν την Τουρκία; Γιατί εκεί τους καλοδέχονται, όχι από φιλανθρωπία-το έχουν αποδείξει άλλωστε με τις κατά καιρούς σφαγές ολόκληρων λαών, «γενοκτονίες». Γιατί έτσι πετυχαίνουν τριπλό στόχο. Παίρνουν χρήματα από την Ευρώπη, μ' αυτά πληρώνουν ενήλικες «πρόσφυγες» σαν μισθοφό-

(Συνέχεια από την σελίδα 6)

πως της ήρθε; Το γκαρσόνι της απάντησε ότι δεν έχει, χωρίς καν να ρωτήσει τον «μάγειρα». Και εδώ διερωτάται κανείς, με τι αυτοπεποίθηση ξεδεύει κανείς αρκετά εκατομμύρια για να στήσει ένα εστιατόριο ψαριών, χωρίς να βεβαιωθεί αν ο μάγειρος το Α και το Ω κάθε εστιατορίου είναι πρόθυμος να προσφέρει το πιο απλό πράγμα της μαγειρικής. Δηλαδή να πηγήσει αυγά, λάδι, λεμόνι και λίγο αλάτι για δύο λεπτά. Ή έστω αν δεν ντρέπεται να αγοράσει έτοιμη μαγιονέζα από το σούπερ-μάρκετ.

Και αν είναι περίεργο να ζητήσει κανείς μαγιονέζα στην Ιτέα (ή και στο Τουρκοκλίμανο ίσως), τι να πεις για το γιαούρτι στην Αράκωβα; Και όμως. Πήγα Σάββατο βράδυ με βαριά καρδιά σε πασίγνωστη (παραδοσιακή) ταβέρνα της Αράκωβας. Ήξερα ότι δεν θα μας «σερβίριζαν», αλλά θα μας έδιναν κάτι να φάμε σαν να μας έκαναν ψυχικό. Όπως και εγένετο. Ωρα εννιά και

ρους στην Λιβύη ή στις μάχες στην ΒΔ Συρία και μεταχειρίζονται τα γυναικόπαιδα τόσο εναντίον μας όσο και εναντίον της Ευρώπης για περισσότερα χρήματα. Στην πραγματικότητα δεν συμφέρει την Τουρκία να διώξει τους πρόσφυγες.

Όπως όμως και να ιδεί κάποιος το πρόβλημα, η αρχική αιτία αυτού του προβλήματος, είναι οι Αμερικανοί. Που η «δημοκρατική» τους ευαισθησία τους «επέβαλλε» να ανατρέψουν δικτάτορες για να «ελευθερώσουν» λαούς που τώρα αλληλοσφάζονται (Λιβύη, Ιράκ, Συρία), αλλά εκτός αυτού να δημιουργηθεί και το λεγόμενο Ισλαμικό κράτος ή Χαλιφάτο.

Εξ ίσου όμως ευθύνονται και τα πρώην αποικιοκρατικά Ευρωπαϊκά κράτη, τα οποία για την εκμετάλλευση μόνο των πλουτοπαραγωγικών πηγών των χωρών απ' όπου προέρχονται οι τωρινοί μετανάστες φρόντιζαν, και τίποτε καλό δεν άφησαν φεύγοντας, κάτι που οι ντόπιοι να μη θέλουν να εγκαταλείψουν, κάτι που να τους κρατούν στην πατρίδα τους.

Ευαγγέλια χαράς.

Επί τέλους αυξήσεις στις συντάξεις μας. Από μια σύντομη έρευνα, διαπιστώθηκε πως αυτές φθάνουν ακόμη και στο ύψος των 3-4 ευρώ τον μήνα. (Αυτές που είδαμε στην σύνταξη του Φλεβάρη, ήταν μάλλον για δύο μήνες, και για τον Γενάρη). Κι αυτές οι αυξήσεις προέκυψαν από την μείωση των φρορολογικών συντελεστών. Ακολουθούν όμως κι άλλες αυξήσεις, μετά την απόφαση του ΣτΕ περί αντισυνταγματικότητας κάποιων άρθρων του νόμου Κατρούγκαλου. Τις οποίες όμως ίσως να μη τις δούμε στην τσέπη μας, όσων η «προσωπική διαφορά» (δηλαδή η διαφορά μεταξύ της σύνταξης που παίρναμε ως τώρα, μείον το άθροισμα εθνικής σύνταξης συν ανταποδοτικής) είναι μεγάλη. Η οποία και θα μειώνεται από τις όποιες αυξήσεις θα δίνονται μελλοντικά, κυρίως από τις τιμηθιμικές αναπροσαρμογές, έως ότου μηδενιστούν. Κάτι που υπολογίζεται πως θα συμβεί, για τους πιο παλιούς συνταξιούχους, δηλαδή τους πιο ηλικιωμένους, σε περίπου 10 χρόνια, κι από κει και μετά θα τις δούμε και στις τσέπες μας. Το ότι εκεί που θάμαστε τότε τα «κοστούμια» μας δεν θάχουν τσέπες, ούτε θα υπάρχουν πορτοφόλια, δεν λαμβάνεται υπ' όψιν.

Ίσως οι αρχαίοι Σπαρτιάτες με τον «Καϊάδα» τους, να χαρακτηρίζονται «ωμοί», όμως ήταν πιο ειλικρινείς. Τουλάχιστον δεν κοροΐδευαν.

ΚΑΗΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ...

μισή είχε μόνον μία μερίδα «μπιφτεκάκια» τα όποια έτσι κι αλλιώς μου φάνηκαν σαν μικρές χειροβομβίδες δυόσμου. Ζήτησα ένα γιαούρτι. Μου έφεραν δύο κουταλιές σε ένα πιάτο του φρούτου. Ζήτησα άλλο ένα. Δυστυχώς δεν είχαν άλλο (στην Αράκωβα). Μήπως έχετε κανένα φρούτο; Όχι. Κανένα γλυκό; «Δεν σερβίρουμε γλυκό τέτοια ώρα». «Όχι, δεν έχουμε». «Δεν σερβίρουμε».

Απ' έξω απ' την ταβέρνα τρέχει μόλιμα μια μεγάλη βρύση, κρήνη μάλλον, θαυμάσιο μπόλικο νερό του Παρνασσού, κρύσταλλο. Επί ένα διάστημα προσπαθήσαμε να ζητήσουμε νερό απ' το γκαρσόνι που μας κοίταζε σαν Αθηναίος ταξιτζής, δηλαδή σαν να μην είμαστε εκεί. Τέλος μας επρόσεξε η κυρία επί των νερών. Μας έφερε ένα ποτήρι. Ζεστό.

Εδώ τώρα είναι το δύσκολο μέρος. Τι συμπέρασμα να βγάλει κανείς; Είναι φανερό ότι εδώ κάποιος κοροϊδεύει κάποιον. Ο εστιατωρ που δεν μαγειρεύει, το γκαρσόνι που δεν σερβίρει, ο επιγραφεύς που δεν ξέρει να γράφει. Κερδίζει ωστόσο το ψωμί του. Είναι λοιπόν έξυπνος, πονηρός ή κουτοπόνηρος; Ειλικρινά δεν είμαι βέβαιος. Γεγονός είναι ότι ο φτωχότερος Ιταλός εστιατωρ δεν θα βάλει ποτέ τα μα-

κάρνια στο νερό πριν τα παραγγείλει ο πελάτης και ο αντίστοιχος Γάλλος τις πατάτες στο λάδι. Στο μικρό γερμανικό εστιατόριο, εάν κανείς πάει σε περιεργή ώρα, μπορεί να ακούσει την μαγειρίτσα να του λέει «τι να σας κάνω τέτοια ώρα; Δεν έχω τίποτε, θέλετε να σας ετοιμάσω ένα σνίτσελ;»...

Από την μια μεριά εμείς έχουμε καταφέρει να ζούμε κατά κάποιον τρόπο με την λιγότερο δυνατή προσπάθεια. Από την άλλη μεριά άλλο λαοί ζούνε χειρότερα με ακόμη λιγότερο κόπο. «Εύκολο το κατέβασμα» που έλεγε και ο Βιργίλιος.

Διάλεξα αυτά τα παραδείγματα σχετικά με «σέρβις» και ευρωπαϊκές γλώσσες, γιατί μου φαίνεται ότι ο δρόμος της «ήσσυτος προσπάθειας» εκεί θα μας οδηγήσει. Και μου φαίνεται ότι τα Μεσογειακά Προγράμματα μοιάζουν κάπως να γίνουμε ούτε καλά γκαρσόνια. Ποιος ξέρει; Ίσως την απάντηση να κρατάει το ειδώλιο της «Σφιγγας των Ναξίων» που πουλιέται στα μαγαζιά των Δελφών υπό την επωνυμία «Sphinx of the Maxians».

Ευχαριστίες προς:

Γ. Τον σύλλογο «Φίλοι Ναυτικού Μουσείου Ιονίου» στα Φάρσα. Για το «Ναυτικό» (φωτογραφίες φάρων της περιοχής, κυρίως) ημερολόγιο του 2020. Το «ειδικό βόρος» των μελών του Δ.Σ. ελπίζουμε και ευχόμαστε να συντελέσει σύντομα στην ευτυχία κατάληξη της προσπάθειας που ξεκίνησε πριν είκοσι τόσα χρόνια ο συνάδελφος καπετάν Αγγελος Μπενετατός, πρώην πρόεδρος του Συλλόγου μας, για 9 χρόνια. Έστω και για να προλάβουμε εμείς οι παλαιότεροι να το δούμε, επιτέλους, σε λειτουργία.

Σίγουρα στα συν των προσπαθειών του Δ.Σ. του Συλλόγου να «ανοικτεί» στην κοινωνία είναι η διοργάνωση εκδηλώσεων με κάθε φορά κάποιο ιδιαίτερο «ατού» όπως η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου, την Τετάρτη 19 Φλεβάρη. Με ατού τον χώρο, το Πνευματικό κέντρο Κουρκουμελάτων και τη χωριό Λειβαθείου του Βασιλή Καλογερά, η μουσική και τα τραγούδια της οποίας μας πήγαν πίσω στο χρόνο, τότε που υπήρχε η ιδιαίτερη, η ανεπανάληπτη Κεφαλονιά, πριν βυθιστεί κι αυτή στον κυλό της παγκοσμιοποίησης. Δεν αρκούν όμως οι εκδηλώσεις. Χρειάζεται επιμονή και κινητοποίηση όλων των «επαυμένων» του νησιού και των ΜΜΕ, ντόπιων και Αθηναϊκών. Κι υπάρχουν «όπλα», η πληθώρα Ναυτικών Μουσείων στο Αιγαίο και τα ελάχιστα στο Ιόνιο, κι η κάποτε ναυτομάνα Κεφαλονιά απούσα.

Σας ενημερώνουμε για όσους ενδιαφέρονται να γίνουν μέλη στο σύλλογο «ΦΙΛΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΙΟΝΙΟΥ»

μπορείτε να επικοινωνήσετε στα παρακάτω τηλέφωνα και email
ΤΗΛ:6944866151, 6906710168 email: filoi.nafmouisioniou@yahoo.com

Φίλες & Φίλοι,

Από τις ημέρες του μυθικού Κεφαλου, προπάτορα των Κεφαλλήνων το νησί μας συνδέει άμεσα την τύχη του με την θάλασσα... Μητέρα των αφρών «αφρόεσα μητέρα» που οδηγεί τους πρωτοπόρους ναύτες και ταξιδευτές από τα παραλία της Κεφαλονιάς στα πέρατα του κόσμου.

Η θαλασσινή παράδοση, που χάρισε αίγλη και δόξα στο νησί μας και σμίλεψε την σπάνια φυσιογνωμία του αποδεικνύοντας στις μέρες μας όχι μόνο σπάνια τεκμήρια μιας ξεχωριστής καταγωγής που μας γεμίζει συγκίνηση και περηφάνια αλλά παράλληλα μας δεσμεύουν στο να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού την μεγάλη μας ναυτική παράδοση και κληρονομιά.

Το Ναυτικό Μουσείο Ιονίου στα Φάρσα πρέπει να γίνει η κιβωτός ναυτικής ιστορίας και παράδοσης, πρέπει να είναι το κλειδί που χρειάζεται κάθε επισκέπτης στο νησί μας για να αποκρυπτογραφήσει τα μυστικά του και να γοητευθεί από το παρελθόν του και την μοναδικότητά του.

Το Ναυτικό Μουσείο Ιονίου πρέπει να γίνει ένας ζωντανός οργανισμός της ναυτικής μας ιστορίας καθώς τα εκθέματα του που θα αποτυπώνουν την πανάρχαια σχέση αυτού του τόπου με το υγρό στοιχείο και οριοθετούν μια πορεία αιώνων των κατοίκων στους απέραντους θαλασσινούς δρόμους.

Για τους λόγους αυτούς η ολοκλήρωση της κτηριακής υποδομής και λειτουργίας του Ναυτικού Μουσείου Ιονίου είναι άμεση και επιβεβλημένη. Έρχεται λοιπόν φίλες και φίλοι ο νεοσυσταθής σύλλογος « ΦΙΛΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΙΟΝΙΟΥ» για να προσφέρει στο Δήμο Κεφαλονιάς την ηθική και υλική επικύρωση ώστε το όνειρο της δημιουργίας και λειτουργίας Ναυτικού Μουσείου στην Κεφαλονιά να γίνει πραγματικότητα.

Ο σύλλογος «ΦΙΛΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΙΟΝΙΟΥ» έρχεται παράλληλα να ευαισθητοποιήσει το ευρύτερο κοινό για μέριμνα εντοπισμού και συλλογής και διάσωσης ναυτιλιακών αντικειμένων και εγγράφων της Κεφαλονιτικής ναυτικής μας κληρονομιάς και του Ιονίου γενικότερα. Τα μέλη του Δ.Σ. και η Πρόεδρος του σας απευθύνουμε εγκάρδιες ευχές για ένα ευτυχισμένο, ειρηνικό & δημιουργικό 2020.

Η Πρόεδρος
Χάιδω Νικολετατού

Το Δ.Σ. του Συλλόγου
Βουτσινά Σοφία - Α' Αντιπρόεδρος, Βαγγέλης Κεκάτος - Β' Αντιπρόεδρος, Τάκης Βασιλάτος - Γραμματέας, Σωτήρης Κουρής - Ταμίας, Αγγελος Μπενετατός - Δημόσιες σχέσεις, Μάκης Μεταξάς - Μέλος

Το Εστιατόριο που επί 30 συνεχή χρόνια προσφέρει την καλύτερη ποιότητα φαγητού σε χαμηλές τιμές. Ελληνικές και ξένες σπεσιαλιτέ και τα μοναδικά "Σουφλέ Σοκολάτα" και "Σουφλέ Πορτοκάλι" με την περίφημη "Σως Σαμπαγιόν"

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ "ΠΑΡΑΔΕΙΣΕΝΙΑ ΑΚΤΗ"
Σταύρος Δενδρινός,
Αγία Ευφημία Κεφαλονιά, Τηλ.: 26740-61392

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΕΣ - ΝΑΤ

Κολοκοτρώνη 99, (3ος όροφος) Πειραιάς ΤΚ: 18535
Τηλ/Φαξ: 210 4137271 - email: pesnat.pesnat@gmail.com
Έτος ίδρυσης 1979, ΑΦΜ: 998025746

Προς: Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
Διοικητή και ΔΣ ΕΦΚΑ

Αρ. Πρωτ. 23/20

14 Φλεβάρη 2020

Με το υπόμνημα αυτό η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων ΝΑΤ «ΠΕΣ-ΝΑΤ» που εκπροσωπεί συνταξιούχους όλων των κλάδων και βαθμών θέλει να σας ενημερώσει για τις διαφορές που εντοπίστηκαν με την έκδοση επιτέλους του ατομικού μηνιαίου ενημερωτικού σημειώματος πληρωμής συντάξεων ναυτεργατών.

Κατά πρώτον:

Όπως μπορείτε και σεις να δείτε, επισκεπτόμενοι την διαδικτυακή Πύλη του ΝΑΤ, στον πίνακα Εισφορών Ναυτικού και Πλοιοκτητή, οι εισφορές των μεν Ναυτικών για το ΝΑΤ και **αποκλειστικά** για τον τομέα ασφάλισης τους, συναποτελείται από το **9%** του εκάστοτε Μηνιαίου Μισθού Ενέργειας της ισχύουσας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, προσαυξημένο κατά **22%** για την εργασία κατά τις Κυριακές και κατά **44, 36%** που αφορά την αναλογούσα άδεια, για την ποιο πάνω περίοδο. Των δε πλοιοκτητών το 14% του ως άνω ποσού.

Κρατήσεις υπέρ ΝΑΤ Από τον **Ναυτικό 9% Χ (Μισθό Ενέργειας + Κυριακές + Άδεια).**

Από τον **Πλοιοκτήτη 14% Χ (Μισθό Ενέργειας + Κυριακές + Άδεια).
Σύνολο κρατήσεων 23 %.**

Κατά δεύτερον:

Ενώ σύμφωνα με τον νόμο 4387/2016 ως **ανταποδοτική σύνταξη** καθορίζονται: «**Οι συντάξιμες αποδοχές / εισόδημα επί των οποίων κατεβλήθησαν εισφορές** (όπως ορίζονται με τις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 28)» στον υπολογισμό του **συντάξιμου μισθού**, επί του οποίου υπολογίζεται η καταβαλλόμενη σύνταξη των Ναυτικών, ο ΕΦΚΑ **δεν** υπολογίζει το σύνολο των εισφορών που καταβάλει ο Ναυτικός, ως συντάξιμες αποδοχές, αλλά μόνο τον Μισθό Ενέργειας και τις Κυριακές, αφήνοντας **εκτός υπολογισμού** την Άδεια, η οποία όπως θα έχετε παρατηρήσει, θα έπρεπε να συνυπολογίζεται, μιας και καταβάλλεται σε ολόκληρο τον εργασιακό βίο μας και ο μη υπολογισμός της, αποτελεί αδικία, μιας και αφαιρεί πρακτικά, περίπου το 1/4 του συντάξιμου μισθού.

Επιπροσθέτως, αν και ελάχιστη, δεν συνυπολογίζεται, αν και αναφέρεται σαφώς στο άρθρο 30 του Ν. 4387/2016, η προσαύξηση στην καταβαλλόμενη σύνταξη από τις αυξημένες εισφορές, σε σύγκριση με τις εισφορές του πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τον ΝΑΤ και που είναι 3% επιπλέον.

Θεωρούμε ότι η αντιμετώπιση των απομάρων της θάλασσας είναι άδικη από την μεριά του κράτους διαχρονικά μιας και οι εισφορές μας είναι μεγάλες ενώ σήμερα οι συντάξεις μας, ελάχιστα απέχουν από συντάξεις πείνας και εξαθλίωσης για την πλειοψηφία των συνταξιούχων του ΝΑΤ.

Ενημερωτικά σας αναφέρουμε ότι οι ετήσιες συνταξιοδικές απολαβές μας συγκριτικά με την προ κρίσεως εποχή σήμερα βρίσκονται έως και 60% κάτω αυτών που παίρναμε.

Με το παρών έγγραφο απαιτούμε την αποκατάσταση των συντάξεων μας σύμφωνα με τα παραπάνω ενημερώνοντας σχετικά.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο πρόεδρος
Βρανάς Γεώργιος

Ο Γενικός Γραμματέας
Τσιουδάκης Γιάννης

Έλληνες ναυτικοί που ταξιδεύουν στα τελευταία χρόνια σύμφωνα με περιοδικές απογραφές, δειγματοληπτικές κατά κάποιο τρόπο:

	Σε ελληνόκτητα πλοία	Σε πλοία με Ελληνική σημαία
2018	12042	11307
2016	12163	11649
2014	12663	11801

Δεδομένου πως (λογικά) απογράφονται όσοι ταξιδεύουν κι όχι κι αυτοί που σε 6-8 μήνες θα τους αντικαταστήσουν, συμπεραίνεται πως οι εν ενεργεία Έλληνες ναυτικοί είναι κοντά στις 20 χιλιάδες. Λιγότεροι από το 1/6 της δικής μας εποχής.

Επίτευγμα όλων των κυβερνήσεων που από τότε πέρασαν (όπως και τόσα άλλα «επιτεύγματα» τους άλλωστε), των περισσότερων ναυτιλιακών εταιρειών με την πρόσληψη ξένων «φθηνών» (κάποτε) πληρωμάτων, αλλά και πολλών από τις ναυτικές συνδικαλιστικές μας ενώσεις, με πρώτη και καλύτερη την ΠΝΟ, των οποίων το κύριο ενδιαφέρον είναι η (μόνιμη) «θέση».

Να και κάτι που στα χρόνια μας θα φαινόταν παράξενο.

Γυναίκα πλοίαρχος στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Πλοίαρχων Εμπορικού Ναυτικού (capr. Ελένη Παπαδοπούλου) και ιερωμένος (επίτιμο) μέλος της ΠΕΠΕΝ, ο Μητροπολίτης Σύρου Δωρόθεος Β', ο οποίος στην αντιφώνησή του κατά την ανακύρυσή του, κατόνομασε τους συναδέλφους ακτοπλόους καπετάνιους των καραβιών που ταξίδευε συχνά και με τους οποίους είχε αποκτήσει τέτοιες σχέσεις ώστε να τους θυμάται όλους. Μεταξύ τους κατόνομασε και τους «δικούς» μας Ηλία Φραγκισκάτο, Σπύρο Μαντζουράτο, Δημήτρη Διονυσάτο και Ανδρέα Μαρκέτο.

Οι Φιλιππινέζοι ναυτικοί κι εμείς.

Κοντά μισό εκατομμύριο Φιλιππινέζοι ναυτικοί έφτασαν να ταξιδεύουν πριν από μόλις 2-3 χρόνια. Μέχρι που άρχισαν κι αυτοί τις μαιμούδιες, π.χ. αξιώσεις από τραυματισμούς «μαϊμού» και άρχισε η μείωση αυτού του αριθμού. Η οποία φαίνεται πως θα συνεχιστεί και πιθανόν με εντεινόμενο ρυθμό, καθώς υπάρχει κίνδυνος να κλείσουν οι 61 από τις 91 ναυτικές σχολές ή ακαδημίες, επειδή δεν τηρούν τις διεθνείς προδιαγραφές λειτουργίας.

Αν συμβεί αυτό θα έχει δυσμενές αντίκτυπο και για τις υπόλοιπες 30.

Αν είχαμε ναυτιλιακή πολιτική στην Ελλάδα, τώρα είναι η ευκαιρία να αποδείξουμε πως όντως ενδιαφερόμαστε να μη χαθεί η ναυτοσύνη απ' τη χώρα, απ' τα καράβια. Τώρα που δημιουργείται «κενό».

Μόνο πως αυτό δεν γίνεται με ευχές και παροτρύνσεις. Έχει και κάποιο κόστος. Σε κάθε ναυτική ακαδημία της χώρας να λειτουργεί ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, σεμινάριο (ας λέγεται όπως θέλουν), στο οποίο να καλούνται οι νέοι να το παρακολουθήσουν για ένα τρίμηνο-εξάμηνο «επ' αμοιβή», με κάποια κατοστάρικα το μήνα. Έστω κι αν προσέλθουν όποιοι και όσοι για το «χαρτζηλίκι», θα υπάρξει η ευκαιρία να πληροφορηθούν τι είν' αυτό το «ναυτικό επάγγελμα», τι προσφέρει, τι προοπτικές δίνει.

Φυσικά μιλάμε για κατώτερο πλήρωμα. Εναπόκειται στο κράτος και στον εφοπλισμό να «πείσουν».

Ας μη λησμονούν πως οι νέοι δεν πολυέχουν πλέον ανάγκη ούτε και επιθυμία να «πάνε στα καράβια». Μια ματιά στα «ζητείται υπάλληλος για...» θα δείξει πως στην εποχή έξαρσης του τουρισμού το καλοκαίρι και το ταμείο ανεργίας το χειμώνα, πιο πολλά βγάζουν στη στεριά (επί 12), απ' ότι στο καράβι (επί 6 ή 7), συν την φυσιολογική ζωή. Για την «αγωνία» του εφοπλισμού να μη χαθεί η ναυτοσύνη απ' την χώρα, οι νέοι αδιαφορούν παντελώς και εμείς οι συνταξιούχοι και μάλιστα οι οργανωμένοι σε συλλόγους ή σωματεία, που θα μπορούσαμε να πούμε την «καλή μας κουβέντα» (και την λέμε όταν πρέπει), είμαστε παράδειγμα προς αποφυγή, δεν μπορούμε να βρούμε πειστικά επιχειρήματα.

Ποιος στη χάρη μας.

Δεν προλαβαίνουμε δηλαδή να «καταγράψουμε» τα «καλά» νέα. Μετά τις «αυξήσεις» που είδαμε στις συντάξεις μας, 2-3 ευρώ κατά μέσο όρο (ένα αυγό εβδομαδιαίως), μετά την διαβεβαίωση πως και τα εγγόνια μας έχουν εξασφαλισμένη σύνταξη, περιμένουμε τώρα και την κατάργηση ή μείωση της «ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης». Για την ιστορία: Μπορεί να μη μας είπαν που κατέληγε αυτή η εισφορά, απίθανο σ' αυτούς που είχαν πραγματικά ανάγκη την αλληλεγγύη της κοινωνίας. Σ' αυτούς θα πήγαινε η «ηθική» συμπαράσταση των διαχειριστών, κάτι σαν τις ευχές που στέλνουν την πρωτοχρονιά μέσω των τωρινών προηγμένων μέσων επικοινωνίας, στο πλήρωμα του καραβιού που εκείνη την στιγμή προσπαθεί να αποκρούσει τους πειρατές στα νερά της Νιγηρίας ή τον κυκλώνα στον Β. Ατλαντικό. Κάτι είναι κι αυτό, δεν είναι λίγο να σε «σκέφτονται». (Αδικο είχε ο Ν. Καββαδίας με το «Εκτός από τη μάνα σου κανείς δεν σε θυμάται...», σε θυμάται ο Υπουργός). Κι αν κάποιος επίμονος εξακολουθεί να ρωτάει που πήγαν πραγματικά οι «εισφορές» ας ρωτήσει τον Μπόνγκ Τζουν-Χο, ολόκληρη ταινία για Oscar έκανε, τα «παράσιτα».

ΕΣΤΙΑ ΝΑΥΤΙΚΩΝ-ΤΜΗΜΑ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

ΦΙΛΩΝΟΣ 97-99 - 185 35 ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Τηλ.210 4176059 & 210 4110976 εσωτ.114

Fax 210 4113029

ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΝΕΣ ΓΑΜΗΛΙΟΥ ΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

1. Το γαμήλιο δώρο δίνεται σε κόρες εν ενεργεία και συνταξιούχων Ναυτικών που έρχονται σε πρώτο γάμο (πολιτικό ή θρησκευτικό) καθώς επίσης και σε αυτές που δεν έχουν πάρει για άλλον προηγούμενο γάμο τους.
2. Τα παρακάτω δικαιολογητικά εκδίδονται και υποβάλλονται στο Τμήμα Μέριμνας της Εστίας Ναυτικών μετά το γάμο της ενδιαφερόμενης:
 - α) Αίτηση ενδιαφερόμενης.
 - β) Ληξιαρχική πράξη γάμου της ενδιαφερόμενης.
 - γ) Πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης από την Κοινότητα ή τον δήμο, ανάλογα που έχει την οικογενειακή του μερίδα ο πατέρας της ενδιαφερόμενης.
 - ε) Πιστοποιητικό Συνταξιοδότησης του πατέρα της ενδιαφερόμενης από το Ν.Α.Τ. ή της μητέρας για κόρες ορφανές (για συνταξιούχους Ναυτικούς).
 - δ) Για κόρες Διαζευγμένες, πρέπει να προσκομίζεται Ληξιαρχική Πράξη γάμου, ή Διαζευκτήριο, στο οποίο να εμφανίστε η ημερομηνία τέλεσης του λυθέντος γάμου.
3. α) Η αίτηση και τα δικαιολογητικά που την συνοδεύουν κατατίθενται στην Εστία Ναυτικών το αργότερο μέχρι το τέλος του επόμενου χρόνου, για γάμους που έγιναν κατά την διάρκεια του προηγούμενου χρόνου (δηλ. αν ο γάμος έγινε το 2019 τα δικαιολογητικά πρέπει να κατατεθούν μέχρι 31/12/2020 και εάν ο γάμος γίνει το 2020 μέχρι 31/12/2021).

β) Αιτήσεις που θα κατατεθούν μετά τη λήξη της πιο πάνω προθεσμίας θεωρούνται εκπρόθεσμες και δεν γίνονται δεκτές.

Αντιγραφή από την «Φωνή των Συνταξιούχων»

Πειρατείες-ομηρίες (πάλι δυστυχώς)

(Συνέχεια από την σελίδα 1)

Ελλήνων ναυτικών η κυβέρνηση, δια του αρμόδιου υπουργού, δίνει «διαταγές» στις σχετικές υπηρεσίες να παρακολουθούν «στενά» το θέμα.

Και γιατί «βιομηχανία»; Ιδιωτικές εταιρείες ενόπλων φρουρών, πανάκριβων, καμιά φορά και ντόπιων, εκεί που το πλοίο αγκυροβολεί, «αδελφοξάρδερα» ίσως με τους πειρατές. Αγγλικά γραφεία (όχι που θα λείπανε) που αναλαμβάνουν τις διαπραγματεύσεις με τους πειρατές. Δεν μπορεί να είναι ιδιαίτερα δύσκολο να εξαλειφθεί το απαράδεκτο για τις «πολιτισμένες» εποχές που ζούμε, φαινόμενο της πειρατείας-ομηρίας. Αλλά δεν συμφέρει, τόσο κόσμος ζει απ' αυτές. Αν υποφέρουσε τα θύματα ή κι αν καμιά φορά χάνουν και τη ζωή τους, κι αν καρδιοχτυπούν οι οικογένειές τους, τι να γίνει, «παράπλευρες» απώλειες υπάρχουν παντού. Είναι κι αυτές μέρος της πολιτικής προσέκλυσης των νέων στο ναυτικό επάγγελμα. Όπως και τόσα άλλα που οι ξένοι γνωρίζουν, αλλά σ' εμάς, οι μεν «αρμόδιοι» περί άλλων τυρβάζουν, οι συνδικαλιστικοί μας φορείς τα ξέρουν ίσως, αλλά η «θέση» μετράει πάνω απ' όλα και ο εφοπλισμός, ειλικρινής πιθανόν σε κάποιες περιπτώσεις, άργησε να κινητοποιηθεί, η δε «επίσημη θέση» του, περί «οράματος» αλλά υπό προϋποθέσεις, δεν πείθει την ναυτοσύνη να μη μεταναστεύσει κι αυτή.

Αγορά μικρού δεξαμενοπλοίου, του m/t "FLAMINA" από τους Νορβηγούς

(Συνέχεια από την σελίδα 1)

μαρινών στο κατάστρωμα, που είχα προηγουμένως σηματοδεύσει, αλλά μαζί των παρατήρησα κι' έναν φωτογράφο να βγάζει φωτογραφίες της κοπής των λαμαρινών - φόρτωση των καπονιών μέσα στις δεξαμενές, μπουσάρισμα κλπ, ως και την επανατοποθέτηση και κολλημάτων, και ζήτησα να μου εξηγήσουν για πιο λόγο παίρνουν τις φωτογραφίες, χωρίς να πάρω σαφή απάντηση, αλλά ότι το είχε ζητήσει ο πρότερος πλοιοκτήτης που τις ήθελε για ενθύμιο. Το βράδυ όλα είχαν τελειώσει κι' ανέμενα πλέον το πλήρωμα που έφθανε τις πρώτες πρωινές ώρες, καθώς και πετρέλευση - μικροεφόδια την επομένη και διαταγές για την λιμένα φόρτωσης των μηχανελαίων.

Ήταν Παρασκευή και το βράδυ όταν επέτρεψα στο ξενοδοχείο μαζί με τον κόν Ολαφ (τον μηχανικό του STAUBO) που του είχα ζητήσει να παραμείνει για να ενημερώσει τον μηχανικό μας αναφορικά με τις διάφορες ιδιαιτερείες μηχανής και μηχανημάτων, όπως και έγινε, λαμβανομένου υπ' όψη ότι είχε αποχωρήσει το προηγούμενο πλήρωμα αφού έδεσε το πλοίο στην προβλήτα, πριν ακόμα έλθει το δικό μας, αφήνοντας μόνο ένα φύλακα.

Στις Νορβηγικές πόλεις την εποχή εκείνη συνηθίζονταν, πολλές οικογένειες, ζευγάρια, αλλά και μοναχικοί (άνδρες γυναικες) να πηγαίνουν για ξεκούραση και διασκέδαση σε ξενοδοχεία την Παρασκευή το απόγευμα και να φεύγουν την Κυριακή μετά το μεσημεριανό, τα δε εστιατόρια των ήταν πάντα στα καλά ξενοδοχεία ιδιαίτερα, πολύ προσεγμένα και με μεγάλη ποι-

κιλία φαγητών. Το ίδιο παρατήρησα ότι συνέβαινε και στο ξενοδοχείο που με είχε πάει ο πράκτορας, όταν επιστρέψαμε με τον μηχανικό απ' το πλοίο, γιατί τόσο το Lobby του όσο και δύο διπλανές αίθουσες ήταν γεμάτες κόσμο και πολλοί είχαν αρχίσει ήδη τον χορό με ζωντανή μουσική. Πήγαμε στα δωμάτια μας να πλυθούμε και ν'αλλάξουμε και θα συναντιόμαστε μετά από μισή ώρα στην τραπεζαρία για φαγητό. Πράγματι, συναντηθήκαμε και φάγαμε μαζί, με έξοδα βεβαίως της εταιρείας, κι'εν συνεχεία περάσαμε κι'εμείς με το ποτό μας στην διπλανή αίθουσα που χορεύανε, και τότε με έκπληξη είδαμε μεταξύ των γυναικών να είναι και οι δύο κοπέλες που δούλευαν έως τ' απόγευμα στο καράβι, ως συναρμολογήστρια και ηλεκτροσυγκολλητριά. Τις καλέσαμε στο τραπέζι μας και παρά την σκληρή δουλειά που κάνανε ήσαν και οι δύο θαυμάσιες συνομιλήτριες (μιλώντας μάλιστα αρκετά καλά αγγλικά) αλλά και χορεύτριες, κι' έτσι περάσαμε κι'εμείς ευχάριστα την βραδιά μας.

Την επομένη το πρωί βλέπω με έκπληξη μου στην πρώτη κιόλας σελίδα της τοπικής εφημερίδας, μεγάλη φωτογραφία του m/t Flamina (του μικρού δεξαμενόπλοιου που αγοράσαμε) και τη δική μου δίπλα, και με μεγάλα γράμματα να γράφει, όπως μου εξήγησε ο μηχανικός του Staubo, «Έτσι οι Έλληνες έγιναν θαλασσοκράτορες».

Το κείμενο από κάτω έγραφε την όλη ιστορία, δηλαδή, ότι άνοιξα τις δεξαμενές του δεξαμενόπλοιου και φόρτωσα μέσα τα καπόνια κλπ, (κάτι το απόλυτα πρωτότυπο) και στην συνέχεια, χωρίς ακόμα εγώ να το έχω μάθει, ότι το τανκεράκι είχε ναυλωθεί για να φορτώσει απ' το Ρότερνταμ πλή-

ρες φορτίο Lubricans για την Ελευσίνα.

Επιπλέον προσέθετε, ότι με τον ανορθόδοξο αυτόν τρόπο οι αγοραστές αποφεύγουν να πληρώσουν το αρκετά σοβαρό κόστος μεταφοράς των καπονιών δια ξηράς με νταλίκες, φθάνοντας δε στην Ελλάδα και μετά την εκφόρτωση των lubricans, θα είχαν ένα απλούστατο έργο, να πλύνουν τις δεξαμενές με ζεστό νερό κι' ακολούθως να εκφορτώσουν τα καπόνια κλπ εις καλύτερη κατάσταση απ' ότι τα φόρτωσαν, (ενέργειες τις οποίες εγώ είχα αναφέρει στον πράκτορα).

Απ'ότι στην συνέχεια έμαθα, την πληροφόρηση για το ταξίδι και τα λοιπά την είχε πάρει ο δημοσιογράφος απ' τον πράκτορα, που είχε πάρει telex απ' το γραφείο του Πειραιά για μένα το προηγούμενο απόγευμα και δεν μου το έφερε στο πλοίο ή στο ξενοδοχείο, αλλά το άφησε να μου το δώσει το πρωί που θα ερχόταν συνοδεύοντας στο πλοίο το πλήρωμα.

Το μεσημέρι είχε τελειώσει η πετρέλευση καθώς και η ετοιμασία του πλοίου, τόσο από πλευράς κατατόπισης του μηχανικού με το μηχανοστάσιο, όσο και η παραλαβή των αναγκαίων εφοδίων για το μικρό ταξίδι, και το m/t FLAMINA αναχώρησε για το Ρότερνταμ, απ'όπου θα φόρτωνε τα Lubricans και όλα τα απαραίτητα για το ταξίδι έως την Ελευσίνα, όπου και θα εκφόρτωνε τα Lubricans. Το ταξίδι πράγματι τελείωσε, και όλα στην πραγματικότητα έγιναν όπως είχαν προαποφασιστεί χωρίς την παραμικρή δυσκολία.

Διονύσης Μαγουλάς